Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 225 (5899) 29 верасня 1937 г., серада ЦАНА 10 КАП.

БІБЛІЯТЭЧНУЮ СПРАВУ — НА ЎЗРОВЕНЬ ПАЛІТЫЧНЫХ ЗАДАЧ

Беларускі народ, з дапамогай рускіх рабочых, прагнаўшы памешчыкаў і капіталістаў, пад кіраўніцтвам Комуністычнай партыі стварыў сваю магутную нацыянальную па форме і соцыялістычную па зместу культуру. З першых дзён свайго вызвалення ад уціску капітала ён пацягнуўся да святла, да ведаў. Яшчэ ў гады грамадзянскай вайны і гаспадарчай разрухі стала ўзнікаць па ўсёй краіне шырокая сетка клубаў, хат-чытален і бібліятэк.

Беларускі народ прагна авалодвае вышынямі культуры. За гэтыя гады значна ўзняўся агульнаасветны ўзровень працоўных. У многа раз павялічыўся попыт на кнігі, журналы і газеты. З года ў год выдавецтва павялічвае свае вытворчыя планы, але яно не ў сілах поўнасцю задаволіць усе ўзрастаючыя патрэбнасці мас на мастацкую, палітычную і іншую літаратуру. Таму выключна адказная задача ўскладаецца на масавыя бібліятэкі, у задачу якіх уваходзіць паскарэнне абароту масавай кнігі сярод чытачоў.

Аднак, сёння трэба адзначыць, што не ўсе бібліятэкі знаходзяцца на вышыні свайго прызначэння. Звычайна бібліятэкары фактычна выконваюць чыста тэхнічную функцыю: прымаюць і выдаюць кнігі. У лепшым выпадку, бібліятэка ператвараецца ў абменны пункт, замест таго, каб быць ачагом культуры, культурным, выхаваўчым цэнтрам.

Ці вінаваты ў гэтым бібліятэчныя работнікі? Вядома, яны вінаваты. Але галоўнае ўсё-ж не ў іх, галоўнае ў кіраўніцтве. Няма ў нас яшчэ належнай увагі да бібліятэк, няма апаратыўнага, палітычнага і арганізацыйнага кіраўніцтва гэтым участкам работы. Зачастую бібліятэкары прадастаўлены самі сабе. Не створаны ўмовы для іх работы. У многіх бібліятэках адсутнічае сёння культурная абстаноўка. Дрэннае памяшканне, бруд і няўтульнасць не адказваюць нармальным умовам у бібліятэчнай рабоце. Некаторыя бібліятэкі не ўкамплектоўваюцца з-за адсутнасці сродкаў, бо вызначаны для іх грашозы фонд выдаткоўваецца зусім на іншыя мэты. Безадказныя адносіны да бібліятэк з боку Наркомасветы прывялі да таго, што многія бібліятэкі засмечаны яшчэ і на сёння рознай контррэволюцыйнай літаратурай, якая падаецца чытачам.

Яшчэ горш абстаіць справа з раённымі бібліятэкамі. Многія раённыя кіраўнікі не разумеюць важнасці палітычнай ролі бібліятэкі, часта яе ігнаруюць. Яркім прыкладам можа служыць пухавіцкая бібліятэка. На працягу ўсяго часу бібліятэка знаходзіцца ў дрэнным памяшканні, якое выкарыстоўваецца месяцамі для розных мерапрыемстваў і пазбаўлена магчымасці абслугоўваць чытачоў. Кнігі прападаюць толькі па той прычыне, што бібліятэка ў большасці сваёй знаходзіцца закрытай.

Пухавіцкая бібліятэка — не выключэнне. Наркомасветы і бібліятэчныя кіраўнікі ведаюць пра гэтыя агіднасці, але нічога не прадпрымаюць, а займаюцца выключным фіксаваннем фактаў. Такім чынам, многія сельскія бібліятэкі кінуты на волю лёсу, працуюць без усякага палітычнага кантролю і кіраўніцтва.

У сілу прытуплення большэвіцкай пільнасці і адсутнасці праверкі прымаемых работнікаў, у бібліятэкі пралязалі класава-варожыя элементы і праводзілі там сваю шкодніцкую работу. Іх падрыўная контррэволюцыйная работа была накіравана на зрыў падрыхтоўкі высокакваліфікаваных бібліятэчных кадраў, на развал работы, на згортванне бібліятэчнай сеткі.

У выніку палітычнай слепаты і беструботнасці кіраўнікоў Наркомасветы, у БССР былі ліквідаваны ўсе ўстановы і курсы, якія рыхтавалі бібліятэчных работнікаў.

Ці зрабілі для сябе ўрок гэтыя кіраўнікі з недахопаў работы мінулых год? На жаль, не. Аб гэтым сведчыць той факт, што шкодніцка закрытая папулярнейшая бібліятэка горада Менска імя Талстога, арганізаваная яшчэ ў 1911 годзе, і сёння не адкрыта. Значыць, Наркомасветы БССР да бібліятэк яшчэ не дайшоў.

Асноўная задача ў найкарацейшы тэрмін ліквідаваць вынікі шкодніцтва на бібліятэчным фронце, што-дзённа выкрываць і выкарчоўваць наймітаў фашыстаў, трацкісцка-бухарынскую зграю.

Наша партыя на чале з таварышам Сталіным на ўсіх этапах соцыялістычнага будаўніцтва выключную ўвагу аддавала і аддае бібліятэкам, праз якія прапагандуецца вучэнне Маркса—Энгельса—Леніна—Сталіна. У цяперашні час бібліятэкі набываюць яшчэ большае значэнне ў сувязі з падрыхтоўкай да выбараў у Вярхоўны Совет, а таксама ў сувязі з велізарным жаданнем мас авалодаць большэвізмам. Роля бібліятэк павышаецца ў велізарнай ступені. Асабліва павышаецца роля тых аддзелаў бібліятэк, якія працуюць з палітычнай кнігай. Яны павінны актыўна садзейнічаць прапагандзе найвялікшага дакумента — «Палажэнне аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР»—у сувязі з надыходзячымі выбарамі.

У рабоце бібліятэкі павінны знайсці поўнае адлюстраванне важнейшыя падзеі, якія адбываюцца ў нашай краіне і за рубяжом.

Для поспехаў у гэтай справе неабходна шырока выкарыстаць самыя разнастайныя спосабы прапаганды—чытка, асабістыя гутаркі бібліятэкара ў цэхах: шырока папулярызаваць кнігі, рассылаць рэкамендацыйныя спісы, інфармаваць аб новых кнігах праз друк і т. д. Бібліятэка павінна заняцца асабліва шырокай папулярызацыяй такіх брашур, дзе выкрываюцца каварныя прыёмы замежнай разведкі. Гэтым мабілізоўваць масы на ўмацненне большэвіцкай пільнасці на ўсіх участках работы.

Совецкая бібліятэка — гэта ачаг культуры. Яна павінна прыцягваць чытачоў, выяўляць і накіроўваць іх запросы.

Працаваць у бібліятэцы можа толькі падрыхтаваны таварыш. Пісьменны, культурны бібліятэкар на вёсцы — гэта вялікая сіла, верны памочнік партыі.

Падбор кадраў у бібліятэкі, работа самых бібліятэк павінна быць пагэтаму пад пастаянным кантролем не толькі органаў народнай асветы, але і, галоўным чынам, партыйных арганізацый.

ЛЮБІМАЯ НАРОДАМ

Учора днём у сталіцу БССР прадаўжалі прыбываць часці менскага гарнізона, якія вяртаюцца на зімовыя кватэры з манеўраў БВА. З раніцы горад напоўніўся вясellем, гукамі музыкі і песень. Калона за калонай прыбывалі працоўныя да пляца імя Леніна, каб сустрэць байцоў і камандзіраў горача любімай народам Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Лёгкі ветрык развяваў безлічную колькасць сцягаў. Яркае асенняе сонца азарала ўзнятыя над галовамі партрэты любімых правадыроў шчаслівага совецкага народа—таварышоў Сталіна, маршала Совецкага Саюза Варашылава, Молатава, Кагановіча, Ежова і іншых.

Пачынаючы ад чыгуначнага моста і да вуліцы Валадарскага, па абодвух баках Совецкай вуліцы выстраіліся дэлегацыі заводаў, фабрык, устаноў, навучальных устаноў, школ і дзіцячых садоў. Не змаўкае музыка: спяваюць і танцуюць. Усе паглядаюць у бок, адкуль павінны паказацца часці. Нарэшце доўгачаканая хвіліна настала. 12 гадзін 30 мінут. Гранулі аркестры. У далі паказалася ліхая кавалерыя.

Па бруку цокаюць капыты ў такт музыкі. Гарачыя коні рвуцца наперад, стрымліваемыя статна сядзячымі на іх адважнымі байцамі. З-пад касак віднеюцца здаровыя, загарэлыя, усміхаючыяся твары. На байцоў пасыпаліся кветкі, насустрач ім несліся поўныя захаплення воклічы і прывітанні.

Многа букетаў кветак падаюць байцам дзеці, дзяўчаты і пажылыя людзі, любоўна праводзяць адважных коннікаў, сочачы як яны знікаюць за паваротам вуліцы.

Услед, чотка адчаканьваючы крок, рухаліся пехацінцы. Яны стройна і бадзёра крочылі. На іх тварах не відаць ані ценю стомленасці. Прамені яркага сонца ігралі на адточаных вострых штыках.

Затым з грукатам праязджаюць артылерысты і кулямётчыкі. Нарастае прыліў энтузіязма. Працоўныя Совецкай краіны добра ведаюць, што значыць для іх магутная непераможная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія, а таму яны так любоўна, мацярынска цёпла сустракаюць яе байцоў.

Як толькі апошняя часць прайшла па вуліцы, калоны працоўных з музыкай рушыліся ўслед байцам. Здавалася, рады зліліся так, як яны зальюцца ў той момант, калі вораг адважыцца напасці на нашу шчаслівую соцыялістычную радзіму. Праходзячы міма Дома ўрада, працоўныя любоўным позіркам глядзелі на велізарны партрэт вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна, пад якім на чырвоным палотнішчы ярка ззялі сталінскія словы: «Мы стаім за мір і адстойваем справу міру. Але мы не баімся пагроз і гатовы адказаць ударам на ўдар падпальшчыкаў вайны».

Н. ГАРНЫ.

ТАВАРЫШ К. Е. ВАРАШЫЛАЎ ВЯРНУЎСЯ У МАСКВУ

27 верасня народны камісар абароны СССР маршал Совецкага Саюза тав. К. Е. Варашылаў вярнуўся ў Маскву з манеўраў войск Беларускай ваеннай акругі.

(БЕЛТА).

НА ПОШУКІ САМАЛЁТА „Н-209"

27 верасня начальнік Галоўпаўночморшляху тав. О. Ю. Шмідт атрымаў наступную радыёграму з борта ледакола «Красин»:

«Для праверкі пеленгатара і надвор'я ў мора сёння, 26 верасня, латалі ад мыса Бароу да ледакола «Красин». Нізкая воблачнасць, туман і снегапады затрымліваюць вылет на Поўнач.

Згодна паведамлення тав. Белякова, на поўначы ад Аляскі пакуль прадаўжаецца цыклanічная дзейнасць. У чаканні надвор'я правяраем матэрыяльную частку.

Грацыянскі».

***

Паветраная экспедыцыя Героя Совецкага Саюза тав. Шэвелева ўчора з-за адсутнасці лётнага надвор'я зноў затрымалася на востраве Рудольфа. Як толькі надвор'е палепшыцца, лётны атрад Героя Совецкага Саюза тав. Вадап'янава вылеціць на пошукі самалёта «Н-209». (БЕЛТА).

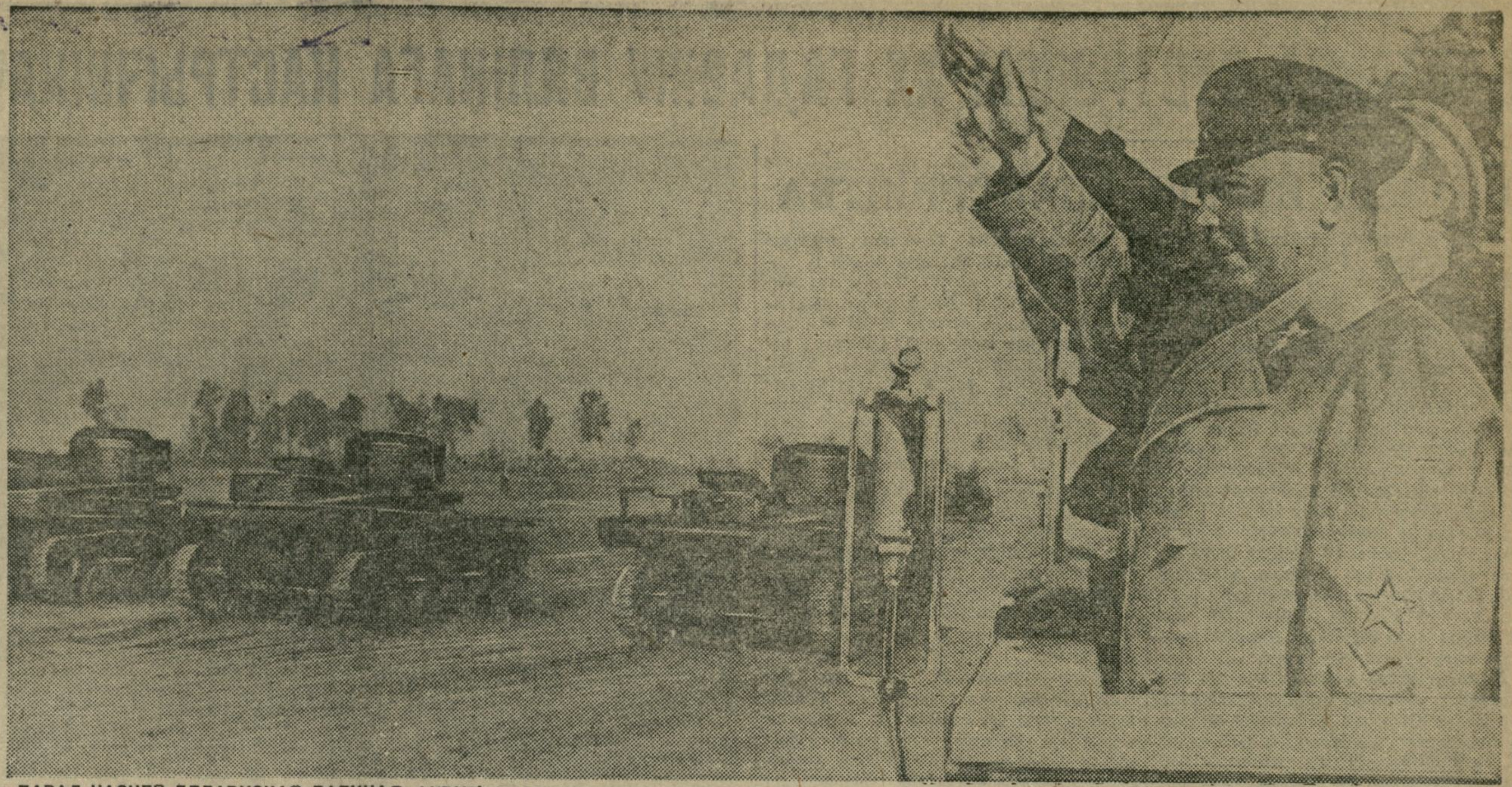

ПАРАД ЧАСЦЕЙ БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ ПАСЛЯ СКАНЧЭННЯ МАНЕЎРАЎ.
НА ЗДЫМКУ: Народны Камісар Абароны маршал Совецкага Саюза тав. Варашылаў прымае парад.

Фото спецыяльнага фотакарэспандэнта «Звязды» С. Грына.

РАЗГОРНЕМ ПЕРАДКАСТРЫЧНІЦКАЕ СПАБОРНІЦТВА СОЎГАСАЎ, ДАСТОЙНА СУСТРЭНЕМ XX ГАДАВІНУ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!

ЗРОБІМ КОЖНЫ СОЎГАС УЗОРНЫМ ПРАДПРЫЕМСТВАМ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ЗЕМЛЯРОБСТВА

Да ўсіх рабочых і работніц, да ўсіх спецыялістаў соўгасаў БССР

Зварот рабочых, работніц і спецыялістаў соўгаса „Залог пяцігодкі", Пухавіцкага раёна

Дарагія таварышы! Набліжаецца выдатны дзень у жыцці нашай краіны. Праз месяц усе народы СССР будуць святкаваць дваццатую гадавіну Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі. Наша краіна за гэтыя гады стала соцыялістычнай. Пад кіраўніцтвам найвялікшых людзей нашай эпохі — Леніна і Сталіна працоўныя СССР у жорсткіх схватках з класавым ворагам пабудавалі соцыялізм. Краіна стала непазнавальнай. Вырасла зусім новая, узброеная выдатнай тэхнікай, соцыялістычная прамысловасць. Створана перадавое ў свеце, самае буйнае соцыялістычнае земляробства. У краіне няма больш эксплаататарскіх класаў. Знішчана беспрацоўе. Знішчана жабрацтва. Там, дзе раней былі маёнткі памешчыкаў, там, дзе гнуў сваю спіну на памешчыка батрак і бядняк, цяпер растуць і мацнеюць соцыялістычныя прадпрыемствы — соўгасы і калгасы.

Соўгасы з'яўляюцца дзецішчам Кастрычніцкай рэволюцыі. Яны адыгрываюць вялікую ролю ў народнай гаспадарцы СССР. Яны закліканы служыць і служаць узорам для калгасаў. Соўгасы даюць краіне хлеб, мяса, малако і іншыя прадукты. Соўгасы — дзяржаўныя, паслядоўна соцыялістычныя прадпрыемствы.

Велізарна давер'е працоўных сялян да соўгасаў. Польскія шпікі прабавалі скарыстаць гэта давер'е ў сваіх злачынскіх, накіраваных супроць народа, мэтах. Пад відам арганізацыі соўгасаў яны хацелі ажыццявіць свае подлыя планы. Па заданню замежных контрразведак шпікі, шкоднікі і дыверсанты адабралі ў сялян зямлю, якую дала ім рэволюцыя, сагналі з зямлі многія гаспадаркі серадняков і беднякоў, замарозілі мільёны рублёў народных грошай. На гэтых землях яны арганізавалі ілжэсоўгасы. Усё гэта яны рабілі з мэтай ператварыць арганізаваныя шкоднікамі соўгасы ў базу разгортвання контррэволюцыйнай работы супроць дзяржавы, супроць беларускага народа.

У соўгасах, у тым ліку і ў тых, якія існуюць даўно і арганізаваны правільна, ворагі народа раскрадалі маемасць, знішчалі інвентар, забівалі коней, заражаючы іх менінгітам і анеміяй, прывівалі свінням чуму, заражалі рознымі хваробамі буйную рагатую жывёлу, выводзілі са строю трактары, машыны, засмечвалі палі, тэрарызавалі стаханаўцаў.

Слаўная совецкая разведка, на чале з верным сталінцам тав. Н. І. Ежовым, выкрыла і абясшкодзіла главароў гэтай банды і ачышчае зямлю Совецкай Беларусі ад наймітаў фашызма, гнусных бандытаў.

Узброены гістарычнай пастановай СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня, прынятай па ініцыятыве таварыша Сталіна, беларускі народ разграміў шкодніцкія планы ворагаў народа. Шкодніцка арганізаваныя соўгасы ліквідаваны.

Велізарную работу нам трэба прарабіць у правільна арганізаваных соўгасах. Было-б шкодна, таварышы, утойваць той факт, што верныя псы фашызма ў выкананне сваіх гнусных мэт усяляк засмечвалі кадры соўгасаў. Яны прыцягвалі на работу людзей чуждых, людзей, выгнаных з прадпрыемстваў за розныя праступкі, каб вербаваць з іх кадры для ажыццяўлення сваіх подлых замыслаў супроць беларускага народа. Вось чаму пярвейшая наша задача — ачысціць соўгасы ад шпікаў і шкоднікаў. Будзем няўсыпна стаяць на варце інтарэсаў нашай радзімы, бязлітасна выкрываць і выкарчоўваць ворагаў народа, як-бы яны ні маскіраваліся.

Таварышы! Рабочыя і сяляне рыхтуюць дастойную сустрэчу XX гадавіне Вялікай Кастрычніцкай Рэволюцыі. На фабрыках і заводах, у калгасах, у рабочых жыллях — усюды людзі рыхтуюцца да вялікага ўсенароднага таржаства. І гэта ўпаўне зразумела. XX гадавіна Вялікай Кастрычніцкай Рэволюцыі — гэта асобая дата, юбілейная, гэта — усенароднае таржаства. Вось чаму мы, рабочыя, работніцы і спецыялісты соўгасаў, не можам стаяць у баку. На сваім агульным сходзе мы абмеркавалі пытанне аб падрыхтоўцы да XX гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Рэволюцыі і рашылі ўключыцца ў перадкастрычніцкае соцыялістычнае спаборніцтва.

Мы ўжо здалі дзяржаве зерно і заклікаем усе соўгасы датэрмінова выканаць план здачы зярна дзяржаве.

Мы маем усе магчымасці і абавязваемся поўнасцю закончыць да XX гадавіны Кастрычніцкай Рэволюцыі абмалот усяго ўраджаю і захаваць да вясны ўвесь насенны матэрыял, згодна патрабуемых кандыцый.

Гадавы план здачы мяса дзяржаве ў размеры 335 цэнтнераў мы таксама ставім сваёй задачай выканаць к XX гадавіне Вялікай Кастрычніцкай Рэволюцыі. Пры гэтым мы хочам здаць мяса па кандыцыях больш высокіх, чым устаноўлена планам. К канцу года мы здадзім дзяржаве 176 цэнтнераў масла, г. зн. перавыканаем гадавы план на 10 проц., а к усенародным таржаствам выканаем 11-месячны план здачы масла.

Мы абавязваемся выканаць гадавы план развіцця жывёлагадоўлі, даўшы к канцу года 620 галоў жывёлы; поўнасцю захаваць усё паталоўе як тое, што ёсць ў наяўнасці, так і чакаемы прыплод, не дапускаючы ні адной галавы адыходу. К 10 кастрычніка мы поўнасцю закончым падрыхтоўку памяшкання для жывёлы да зімоўкі і абяцаем забяспечыць грубымі, сочнымі і канцэнтраванымі кармамі ўсё паталоўе жывёлы да новага ўраджаю 1938 года.

Уборку бульбы закончыць к 5 кастрычніка, а ворыва зяблева — к 1 кастрычніка.

К 1 студзеня поўнасцю і высокаякасна адрамантаваць трактарны парк і ўсе астатнія сельскагаспадарчыя машыны к вясенняй пасеўнай кампаніі 1938 года.

К XX гадавіне Вялікай Кастрычніцкай Рэволюцыі мы абавязваемся закончыць рамонт жылых пабудоў для рабочых і служачых соўгаса.

Таварышы! Мы заклікаем вас, усіх рабочых і работніц, заатэхнікаў і ветэрынараў, аграномаў і іншых спецыялістаў сельскай гаспадаркі, працуючых у соўгасах, паследаваць нашаму прыкладу.

Мы заклікаем вас прысці да ўсенародных кастрычніцкіх урачыстасцей з паспяховым завяршэннем усіх сельскагаспадарчых работ, у тым ліку са сканчэннем абмалоту хлябоў і зяблізага ворыва.

Мы заклікаем вас, таварышы рабочыя, работніцы і спецыялісты соўгасаў, забяспечыць далейшы ўздым і высокую прадукцыйнасць жывёлагадоўлі. Дзяржаўны план жывёлагадоўлі павінен быць безумоўна выканан. Дзяржава павінна атрымаць поўнасцю і ва ўстаноўленыя ўрадам тэрміны мяса і масла ад соўгасаў. Захаваем 100 проц. маладняка. Выканаем колькасныя і якасныя паказальнікі прыросту жывёлы, падрыхтуем яму цёплую і сытую зімоўку. Поўнасцю ўбяром, захаваем і рацыянальна скарыстаем кармы.

Таварышы рабочыя, работніцы і спецыялісты соўгасаў! Дастойна адкажам на злачынскія планы польскіх шпікаў і шкоднікаў. Арганізуем большэвіцкую барацьбу за моцнага, вынослівага каня, забяспечым узорнае вырошчванне конскага паталоўя.

Таварышы рабочыя, работніцы і спецыялісты соўгасаў! Мы заклікаем вас узорна падрыхтавацца да новага сельскагаспадарчага года, каб заваяваць высокі ўраджай. Падрыхтуем гатунковае, высокаякаснае, ачышчанае насенне, трактарны і ўвесь машынны парк да вясны. Падрыхтуем пабольш торфу, гною і мінеральных угнаенняў.

Таварышы рабочыя, работніцы і спецыялісты соўгасаў! У нашым асяроддзі яшчэ слаба развіт стаханаўскі рух. Рабочыя і работніцы не азнаёмліваліся са стаханаўскімі метадамі працы. Нездавальняюча дапамагалі стаханаўцам спецыялісты. Гэта было на-руку шкоднікам. Адкажам на спробы ворагаў затрымаць стаханаўскі рух у соўгасах шырокім разгортваннем стаханаўскага руху. Ператворым кожны соўгас у стаханаўскі. Навядзём большэвіцкі парадак у арганізацыі працы. Будзем чула і клапатліва абслугоўваць стаханаўцаў. Будзем вылучаць стаханаўцаў і ўдарнікаў на кіруючыя пасты.

Таварышы рабочыя і работніцы, аграномы, заатэхнікі і ветурачы соўгасаў! СССР ідзе да пераможнага завяршэння другой сталінскай пяцігодкі. Паспяхова завершым другую сталінскую пяцігодку на соўгасах! Разам з усімі рабочымі і сялянамі будзем актыўна рыхтавацца да выбараў у Советы на аснове самага дэмакратычнага ў свеце выбарчага закона.

Разгорнем соцыялістычнае спаборніцтва, ператворым кожны соўгас у сапраўды ўзорнае прадпрыемства соцыялістычнага земляробства. Уступайце ў перадкастрычніцкае спаборніцтва. Пашырайце рады стаханаўцаў. Рыхтуйце дастойную сустрэчу XX гадавіне Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай Рэволюцыі.

Няхай жыве наша радзіма — СССР!

Няхай жыве стаханаўскі рух!

Няхай жыве правадыр і настаўнік таварыш **Сталін!**

По даручэнню агульнага сходу калектыва соўгаса пісьмо падпісалі:

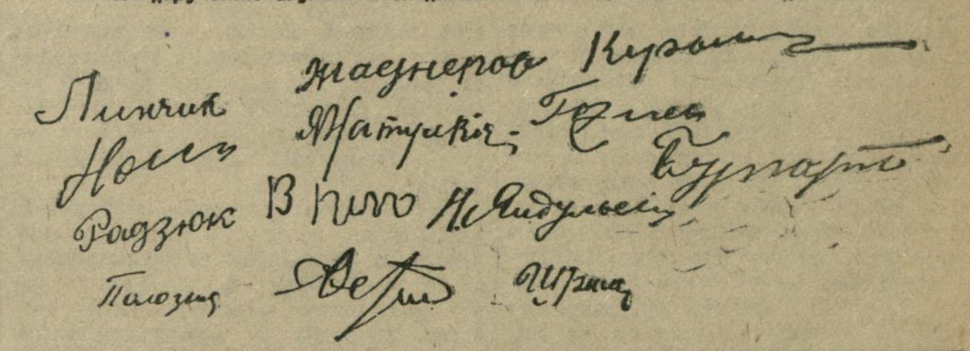

ЯПОНСКІХ ВАРВАРАЎ ДА ГАНЕБНАГА СЛУПА!

ПЛЕНУМ ЛІГІ НАЦЫЙ АСУДЗІЎ ДЗЕЯННІ ПАВЕТРАНЫХ БАНДЫТАЎ

ЖЭНЕВА, 28 верасня. (БЕЛТА). Учора вечарам, наперакор чаканням некаторых прыхільнікаў прымірэнства з агрэсарам, пасяджэнне «камітэта 23-х» Лігі нацый вылілася ў энергічную дэманстрацыю супроць японскага варварства.

На адкрытым пасяджэнні камітэта кітайскі дэлегат Велінгтон Ку выступіў з яркай прамовай у абарону кітайскай апеляцыі. Прывёўшы асноўныя факты аб ваенных дзеяннях японцаў у Кітаі, Велінгтон Ку падкрэсліў старанні кітайскага ўрада знайсці мірнае вырашэнне канфлікта, створанага японцамі, і высмеяў японскія прэтэнзіі «пакараць» Кітай за яго «няшчырасць». «Можа быць, — заявіў Велінгтон Ку, — мы павінны любіць і дзякаваць Японіі за яе ўтаржэнне на кітайскую тэрыторыю, за бязлітаснае знішчэнне нявінных дзесяткаў тысяч мужчын, жанчын і дзяцей, за адрыванне адной правінцыі за другой».

Пераходзячы да пытання аб тым, што можа зрабіць Ліга нацый, Велінгтон Ку ўказаў: «Калі яна не здольна абараніць афяры агрэсіі, яна можа па крайняй меры заклеймiць нечалавечыя метады паветраных бамбардыровак, якія выклікалі пратэсты раду ўрадаў і з'яўляюцца вызавам цывілізацыі. На працягу аднаго тыдня Нанкін бамбардыраваўся 9 раз, Кантон 5 раз, не лічачы раду іншых гарадоў: забіта да 10 тыс. чалавек».

Крэнборн (Англія) выказаў сваё глыбокае абурэнне бамбардыроўкамі адкрытых і неабароненых гарадоў і ўказаў, што гэта з'яўляецца пагрозай усяму свету. Ён выказаў надзею, што камітэт неадкладна асудзіць гэтыя метады. Дэльбос (Францыя) таксама выразіў сваё абурэнне падзеямі, якія камітэт не павінен замоўчваць, бо маўчанне было-б роўна пасобніцтву і сама цывілізацыя была-б у небяспецы.

Шведскі міністр замежных спраў Сандлер падтрымаў папярэдніх двух прамоўцаў.

Тав. Літвінаў, падтрымліваючы прапанову Крэнборна (Англія), указаў, што асуджаючы метад таталітарнай (вайны на знішчэнне) вайны, вынайдзены некаторымі дзяржавамі, нельга прайсці міма іншых форм нападу на Кітай. Сёння, заявіў тав. Літвінаў, мы павінны асудзіць паветраныя бамбардыроўкі, але пазней трэба будзе вярнуцца да іншых форм нападу. Тав. Літвінаў выказаў далей надзею, што да рэзалюцыі далучацца не толькі ўсе дзяржавы на пленуме Лігі нацый, але і ўвесь цывілізаваны свет.

Па прапанове старшыні быў аб'яўлен перапынак для складання праекта рэзалюцыі. Калі камітэт сабраўся зноў — ужо на закрытым пасяджэнні, — аказалася, што праект рэзалюцыі асуджае бамбардыроўку адкрытых гарадоў, але не ўказвае, хто іменна з'яўляецца віноўнікам бамбардыровак. Гэта выклікала недаўменне кітайскага дэлегата, які ўказаў, што японцы самі не скрываюць сваіх дзеянняў, і прапанаваў указаць зіноўніка бамбардыровак — японскую авіяцыю. Супроць гэтага выступіў Крэнборн, заявіўшы, што лепш захаваць асуджэнне ў агульнай форме, без указання на Японію, што ўсе зразумеюць, пра каго ідзе гутарка.

Тав. Літвінаў падтрымаў кітайскае патрабаванне, але Крэнборн прадаўжаў настойваць на сваім. Крэнборна падтрымаў аўстралійскі дэлегат Брус.

Кітайскае патрабаванне было падтрымана апрача таго Сандлерам (Швецыя), Спаакам (Бельгія) і Жорданам (Новая Зеландыя). У далейшых спрэчках тав. Літвінаў, узяўшы другі раз слова, указаў, што японскі ўрад афіцыяльна паведаміў рад краін аб сваім намеры знішчыць Нанкін і што ён стараецца правесці гэта шляхам паветраных бамбардыровак. Аб чым-жа тут спрачацца?

Нарэшце, Крэнборн зняў свае пярэчанні, і рэзалюцыя была прынята аднагалосна ў наступнай рэдакцыі:

«Прымаючы пад увагу пытанне паветранай бамбардыроўкі японскай авіяцыяй адкрытых гарадоў Кітая, выражаючы глыбокае хваляванне перад стратамі, прычыненымі гэтымі бамбардыроўкамі нявіннаму грамадзянскаму насельніцтву, уключаючы вялікую колькасць жанчын і дзяцей, камітэт заяўляе, што нічым нельга апраўдаць такія акты, якія выклікалі жах і абурэнне ва ўсім свеце. Камітэт урачыста асуджае гэтыя дзеянні».

Прынята рашэнне накіраваць рэзалюцыю старшыні пленума Лігі з тым, каб яна была прынята пленумам.

***

ЖЭНЕВА, 28 верасня. (БЕЛТА). У канцы ранішняга пасяджэння пленума Лігі нацый старшыня агаласіў рэзалюцыю камітэта 23-х, якая ганьбіць зверствы японскай авіяцыі, і просьбу старшыні камітэта Мунтэрса (латвійскага міністра замежных спраў) прапанаваць яе на зацвярджэнне пленума.

ДАСТОЙНА СУСТРЭНЕМ XX ГАДАВІНУ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!

ПЕРШЫЯ ВЫНІКІ СПАБОРНІЦТВА

Пісьмо ініцыятараў стаханаўскага руху ў прамысловасці БССР, змешчанае ў «Звяздзе» 30 жніўня, не было адразу абмеркавана ў цэхах менскай фабрыкі імя Кагановіча. Гэту справу арганізацыі кіраўнікі фабрычных арганізацый толькі пасля выступлення сігнала ў «Звяздзе».

Адным з ініцыятараў прадкастрычніцкага спаборніцтва выступіў стаханавец швейнага цэха тав. Д. Ледар. Як старшыня цэха ён змог арганізаваць у цэху сапраўднае спаборніцтва. Да гэтага ён перш за ўсё перабудаваў работу на сваім прасце (строчка верхніх і задніх рамшоў) і дабіўся небывалай прадукцыйнасці працы. 16 верасня Ледар замест нормы 456 пар загатовак апрацаваў 960 пар, 20 верасня ён ужо даў 1008 пар, 21—1044 пары, 22—1080 пар, 24—1104 пары загатовак, або 202 проц. сваёй новай вытворчай нормы.

Прыклад Ледара падхапілі лепшыя стаханаўцы і перадавыя рабочыя ўсяго цэха. Стаханаўка Сазоф'ева 20 верасня выканала сваю вытворчую норму на 215 проц., 21 верасня яна дабілася выканання нормы на 231 проц., 22 верасня дала 223 проц. і т. д. Стаханаўка Папругіна 20 верасня замест належных па норме 850 пар загатовак апрацавала 1560 пар, 21—1595 пар, 22—1608 пар.

Сістэматычна павышаюць прадукцыйнасць працы стаханаўцы Дуброўскі, Кажушкава, Ігнатовіч, Шаро, Пахамкес, Шнейдар і інш.

Разгарнулася прадкастрычніцкае спаборніцтва і ў закройшым цэху. Амаль усе закройшчыкі пачалі перавыконваць свае нормы. 20 верасня стаханавец т. Шклар С. выканаў нарад крою дзіцячага абутку на 220 проц. На наступны дзень стаханавец Мелкон даў 222 проц. Стаханавец тав. Лінкоў (адзін з ініцыятараў стаханаўскага руху на фабрыцы, старшыня цэхкама прафсаюза) 22 верасня выканаў норму на 261 проц., а тав. Шклар С. даў 252 проц. У спаборніцтва ўцягнуліся новыя рабочыя, якія нядаўна выйшлі з вучнёўскай брыгады. Новы закройшчык тав. Майзельштэйн 24 верасня ўпершыню выканаў норму на 132 проц., Сапоцкі—на 144 проц., Гефен—на 179 проц.

У першым пашывачным цэху, дзе працуюць знатныя стаханаўцы тт. Скабло, Розенберг і іншыя, асабліва шырока разгарнулася прадкастрычніцкае спаборніцтва, у рэзультаце якога дасягнута агульнае павышэнне прадукцыйнасці працы і павышэнне якасці абутку. Групы тт. Батвініка, Фігерсона і Поляка пачалі перавыконваць план. 25 верасня група тав. Поляка выканала план на 114.5 проц., перавыканалі план групы Фігерсона і Батвініка, знізіўшы выхад няпоўнагатунковага абутку з 28—30 проц. да 18 проц. Праўда, гэтыя паказальнікі яшчэ нізкія, але ўсё-такі яны сведчаць аб дасягненні значнага зруху.

У гэтым цэху рад стаханаўцаў дае высокія вытворчыя паказальнікі. Ініцыятар стаханаўскага руху тав. Скабло З. сістэматычна выконвае план на 145-150 проц., закладчыца тав. Дудзіч сістэматычна выпрацоўвае на 200 проц., а ў асобныя дні і значна больш. 20 верасня Дудзіч выканала норму на 217 проц., 22—на 215 проц. і т. д. Стаханавец Камароў выконвае норму на 222—250 проц. [illegible] стаханаўца Г. Скабло (апошні зараз знаходзіцца ў Чырвонай Арміі) сістэматычна павышае прадукцыйнасць працы, сістэматычна выконвае норму на 135—140 проц. Стаханавец [illegible], які вярнуўся з Чырвонай Арміі, [illegible] 20 верасня ён выканаў норму на 166 проц., а 22 даў усе 192 проц.

На жаль, прадкастрычніцкае спаборніцтва арганізавана не ва ўсіх цэхах фабрыкі. Кіраўнікі другога пашывачнага цэха тт. Баскін і Шахрай, старшыня прафбюро тав. Гарміза і Лосеў нават не палічылі патрэбным, каб арганізаваць у цэху спаборніцтва. [illegible]

Аналагічна пастаўлена работа і ў штамповачным цэху. Начальнік гэтага цэха [illegible] ведае рэзультаты работы толькі двух стаханаўцаў [illegible] мала стаханаўцаў.

Гэтыя недахопы плюс неліквідаваныя яшчэ перабоі і непаладкі ў арганізацыі працы тармозяць разгортванне прадкастрычніцкага сацыялістычнага спаборніцтва на фабрыцы імя Кагановіча.

М. ПАКРОЎСКІ.

ПРАДКАСТРЫЧНІЦКАЕ САЦСПАБОРНІЦТВА Ў ПУХАВІЦКАЙ МТС. Машыніст малатарні БДО-34 Скачок І. Г. і трактарыст трактара УН-2 Ляпіч В. М., узяўшыя першынство ў МТС па малацьбе, абавязаліся намалаціць сваімі агрэгатамі да 1 кастрычніка 500 тон і да дня святкавання 20 гадавіны Кастрычніка—700 тон зярна пры плановым заданні за сезон у 350 тон. НА ЗДЫМКУ (злева направа): тт. Скачок і Ляпіч у перапынку за чыткаю газеты. Фота Гнедзько (БСФ).

АДКАЗ РАБОЧЫХ МАШЫННА-ТРАКТАРНАЙ МАЙСТЭРНІ

Мы, рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі і служачыя Менскай машынна-трактарнай майстэрні, адказваем на заклік калгасаў імя Дзяржынскага і «Чырвоны хлебароб» аб арганізацыі прадкастрычніцкага спаборніцтва.

Абавязваемся да XX гадавіны Кастрычніка закончыць гадавы план асноўных работ.

У мінулым годзе мы пачалі асенне-зімовы рамонт толькі 15 снежня. Абавязваемся ў гэтым годзе асенне-зімовы рамонт складанага сельскагаспадарчага інвентару, трактараў і аўтамашын для соўгасаў і МТС пачаць з 10 кастрычніка. Работу выконваць на «добра» і «выдатна». Машыны з рамонту здаваць к вызначанаму тэрміну.

Мы патрабуем ад наркамата соўгасаў, ад МТС і калгасаў здаць у рамонт машыны ва ўстаноўлены ўрадам тэрмін без спазнення. Мы падрыхтоўваем майстэрні да зімовай работы, паляпшаем рабочае месца, ацяпляем будынкі. Просім наркамат соўгасаў дапамагчы нам матэрыяламі.

Шкоднікі, якія арудавалі ў наркамаце соўгасаў і іншых арганізацыях, усяляк зрывалі работу МТМ. Промфінпланы запвярджаліся са спазненнем на поўгода. План рамонту на зімовы перыяд спускаўся са спазненнем. На працягу 2—3 месяцаў майстэрні былі перагружаны, а ў астатні час недагружаны. Усё гэта павінна быць папярэджана.

Заклікаем рабочых і спецыялістаў усіх машынна-трактарных майстэрань БССР канкрэтнымі бальшэвіцкімі справамі адказаць на заклік калгасаў аб арганізацыі прадкастрычніцкага спаборніцтва.

Рабаў, Хадвінскі, Лапо, Курбакоў, Кучынскі, Раўго, Кротаў, Ананікаў.

УЗЯТЫЯ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ ВЫКАНАЕМ З ГОНАРАМ

З вялікім уздымам і энтузіязмам прайшоў 25 верасня сход выкладчыкаў, на якім было заслухана пісьмо [illegible] настаўнікаў.

Выкладчыца хіміі т. Брэус, звяртаючыся да ўсіх настаўнікаў школ, заявіла: «Для таго, каб прыйсці да Вялікай гадавіны з добрымі паказальнікамі, трэба зараз-жа ўсяму калектыву энергічна ўзяцца за лепшую арганізацыю работы ў класах. Добрая пастаноўка работы ў класах залежыць перш за ўсё ад саміх настаўнікаў, ад іх падрыхтоўкі да заняткаў і ад таго як умела скарыстоўваюцца на лекцыях усе наглядныя дапаможнікі.

Тав. Брэус асабліва падкрэсліла, што палітвыхаваўчая работа ў школе не на належнай вышыні і што гэта пытанне павінна быць пакладзена ў аснову ўсёй работы ў школе.

Многія выступаючыя гаварылі і аб тым, што выкладчыкі павінны звярнуць увагу на ўзняццё сваёй кваліфікацыі, на пашырэнне свайго культурна-палітычнага ўзроўню.

Тут-жа былі заключаны соцдагаворы паміж выкладчыкамі, класамі і вучнямі, а таксама быў распрацаван соцдагавор спаборніцтва з 13 школай на лепшы клас і дысцыпліну. Былі ўнесены ў дагавор такія пункты, як напрыклад: дабіцца ліквідацыі другагоднікаў, ахапіць усіх вучняў палітвучобай, арганізаваць гурток бацькоў па вывучэнню педагагічных пытанняў, арганізаваць класных выкладчыкаў для падрыхтоўкі вучняў да заняткаў, узмацніць барацьбу за захаванасць у палацы і чыстае школьнай маемасці і інш.

Спадзяюся, што ўзятыя на сябе абавязацельствы ўвесь настаўніцкі калектыў нашай школы выканае з гонарам.

Р. А. КАПЛАН.
Дырэктар 21-ай беларускай школы.

ДАБ'ЕМСЯ ЛЕПШЫХ ПАКАЗАЛЬНІКАЎ У ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ

Рабочыя свінафермы соўгаса «Новыя Зялёнкі», Чэрвеньскага раёна, падтрымліваюць заклік калгасаў імя Дзержынскага, Лагойскага раёна, і «Чырвоны хлебароб», Гомельскага раёна, аб разгортванні прадкастрычніцкага спаборніцтва.

На вялікую дапамогу партыі і Ўрада, якая аказана калгаснаму сялянству нашай рэспублікі, мы павінны адказаць узмацненнем барацьбы за хутчэйшую ліквідацыю вынікаў шкодніцтва.

Наша ферма парашыла ўключыцца ў соцыялістычнае спаборніцтва. У нас ёсць і цяпер у рабоце нядрэнныя паказальнікі. Так, перадавыя свінары перадалі на адкорм добры маладняк, які дасягнуў у 4-месячным узросце да 45 кілограмаў вагі. Асобныя галовы свіней важаць 50 кгр. Лепшыя ўзоры работы паказваюць свінары Бабіцкая Тамара, Бабіцкая Зоя, Буратка Тэкля.

У сувязі з падрыхтоўкай да XX гадавіны Кастрычніка свінары абавязаліся дабіцца сутачнай прыбаўкі ў вазе адной галавы па адкормачнаму пагалоўю 750 грамаў. Здаваць дзяржаве прадукцыю высокай кандыцыі, не ніжэй 110 кгр. кожную галаву. Падрыхтавацца поўнасцю да зімоўкі. Спыніць адыход пагалоўя.

Прадкастрычніцкае спаборніцтва павінна дапамагчы нам дабіцца найлепшых паказальнікаў у жывёлагадоўлі нашага соўгаса.

Свінары: ДЗЯРЖЫНСКІ Мікола, СУХАВІЦКАЯ Соня, БАБІЦКАЯ Тамара, МУРАШКА Фёкла, ЗІЛЬ Васіль, ШЫЛЬ Каця.

ДЭПАРТАМЕНТ ШПІЁНАЎ І ДЫВЕРСАНТАЎ

Шпіёнская дзейнасць замежных арганізацый германскай фашысцкай партыі

Нядаўна закончыўся з'езд заграничных арганізацый германскай фашысцкай партыі, на якім прысутнічалі прадстаўнікі 548 замежных груп. Замежныя арганізацыі германскай фашысцкай партыі (АО) фармальна яднаюць пражываючых за граніцай членаў яе. На чале гэтых арганізацый стаіць вядомы шпіён Боле, высланы ў свой час за шпіёнскую дзейнасць з Англіі. У лютым бягучага года кіраўніцтва замежнымі арганізацыямі было ўключана ў апарат міністэрства замежных спраў на правах дэпартамента «з спецыяльнымі функцыямі». Начальнікам дэпартамента назначан той-жа Боле.

Кіраўніцтва замежнымі арганізацыямі фашысцкай партыі складаецца з чатырох аддзелаў, паміж якімі падзелены краіны свету.

Зараз створан асобы аддзел па кіраўніцтву дзейнасцю фашысцкіх арганізацый у портах і гаванях. Як указвалася на з'ездзе, лік фашысцкіх груп у портах і гаванях ва ўсіх краінах складае 1.079.

Фашысцкія арганізацыі, дзейнічаючыя за граніцай і падначальваемыя Боле, маскіруюцца назвамі ўсялякіх «беспартыйных» арганізацый: германскага саюза веласіпедыстаў, турысцкіх бюро, студэнцкіх саюзаў, саюзаў нямецкіх жанчын, саюзаў нямецкіх урачоў і т. д. Фактычна Боле падначалены не толькі тайна дзеючыя фашысцкія арганізацыі, але і германскія консульствы, гандлёвыя камеры і іншыя арганізацыі, якія працуюць легальна. Боле падначален таксама «заграшічны інстытут» у Штутгарце і «Нямецкая Акадэмія» ў Мюнхене, якія пад відам «навуковай» работы збіраюць эканамічныя, статыстычныя і іншыя весткі аб іншых краінах, рыхтуюць шпіёнскія кадры і т. д. Замежныя арганізацыі германскай фашысцкай партыі дзейнічаюць сумесна з Гестапо (германская тайная паліцыя) і з'яўляюцца фактычна яе філіяламі. Гестапо шырока скарыстоўвае гэтыя арганізацыі для сваёй падрыўной дзейнасці, для вярбоўкі новых шпіёнаў і т. д.

Фашысцкія арганізацыі заграніцай вядуць работу ў асноўным па наступных лініях: прамога палітычнага і эканамічнага шпіянажа, падрыхтоўкі рэзерваў заграніцай, фашысцкай прапаганды і, нарэшце, па лініі падрыхтоўкі баявых атрадаў германскага фашызма ў розных краінах.

Пад выглядам турыстаў агенты Боле раз'язджаюць па розных краінах, у асаблівасці па пагранічных раёнах Чэхаславакіі, Францыі, Бельгіі і інш., фатаграфіруюць важнейшыя ваенныя аб'екты, прабуюць даведацца аб размяшчэнні пагранічных умацаванняў, мастоў і пераправ праз рэкі.

Штутгарцкі «заграшічны інстытут» рассылае дзесяткі агентаў, быццам для ўстанаўлення сувязі з рознымі навуковымі арганізацыямі заграніцай, а ў сапраўднасці яны збіраюць весткі аб важнейшых ваенных прадпрыемствах, аб колькасці і якасці выпускаемай прадукцыі і т. д. Нядаўна гэты інстытут разаслаў усім гарадскім самакіраванням, прамысловым і гандлёвым фірмам і некаторым асобам у мяжуючых з Германіяй абласцях Чэхаславакіі анкету, у якой пад сцягам «навуковай зацікаўленасці» імкнуўся атрымаць у адрасатаў каштоўныя для германскай разведкі весткі. У гэтым-жа інстытуце нядаўна 600 чалавек прайшлі трохмесячныя «курсы гандлёвых агентаў». Як паведамляе газета «Дэйчэ фольксцайтунг» ад 29 жніўня г. г., зараз гэтыя «курсанты» афармляюцца для адпраўкі за мяжу. Не цяжка здагадацца, якую «гандлёвую дзейнасць» будуць развіваць яны заграніцай.

У Швецыі нядаўна была раскрыта шпіёнская арганізацыя германскай разведкі, якая складалася з «выкладчыкаў нямецкай мовы», камандзіраваных мюнхенскай «Нямецкай Акадэміяй». Пад сцягам «гурткоў па вывучэнню нямецкай мовы» гэтыя агенты стварылі ў Швецыі цэлую сетку шпіёнскіх гнёзд.

Замежныя арганізацыі германскай фашысцкай партыі налічваюць у сваім складзе да 30 тысяч чалавек. Германскі фашызм арганізуе «мясцовыя групы» і «апорныя групы» ва ўсіх важнейшых прамысловых, партовых, стратэгічных цэнтрах свету. Як паведамляе журнал «Рундшау», на штутгарцкім з'ездзе высветлілася, што піратскія дзеянні фашысцкіх інтэрвентаў у Міжземным моры рабіліся пры дапамозе шпіёнскіх груп германскага фашызма ў розных портах, дзе яны наглядалі за прыбыццём і адпраўкай параходаў.

Аддзел замежных арганізацый германскай фашысцкай партыі праз свае філіялы падтрымлівае цесныя сувязі з мясцовымі фашысцкімі партыямі і арганізацыямі ў паасобных краінах. Пад кіраўніцтвам германскіх фашыстаў працуе, напрыклад, судэцка-нямецкая партыя Генлейна ў Чэхаславакіі. Гэта партыя на справе з'яўляецца філіялам фашысцкай партыі Германіі. Сам Генлейн старшыня «сярэдне-еўрапейскага бюро» пры Штутгарцкім замежным інстытуце. Германскі фашызм фінансуе і забяспечвае зброяй генлейнаўскую партыю, разлічвае на яе, як на сваю агентуру ў выпадку нападу на Чэхаславакію.

Сувязі германскага фашызма з сваёй агентурай у Аўстрыі і Венгрыі, дзе ён падтрымлівае аўстрыйскіх і венгерскіх гітлераўцаў, агульнавядомы. З дапамогаю гэтай сваёй агентуры ён прабаваў ужо арганізоўваць у гэтых краінах путчы (у Аўстрыі ў 1934 г., у Венгрыі ў сакавіку 1937 г.). Вядомы таксама цесныя сувязі германскага фашызма з фашысцкімі арганізацыямі ў Румыніі («Жалезная гвардыя»), у Югаславіі («Збор» і іншыя).

Дакументальна ўстаноўлена роля германскага фашызма ў справе падрыхтоўкі фашысцкага мяцежа ў Іспаніі.

У СССР Гестапо, германскі фашызм таксама меў сваю агентуру ў асобе трацкісцка-бухарынскай банды шпіёнаў і забойц. Гэтыя подлыя найміты фашызма, карыстаючыся аказаным ім давер'ем, абманваючы і двурушнічаючы, шкодзілі і пакасцілі, дзе маглі, і рыхтавалі ўдар у спіну нашай краіны ў момант нападу на нас фашысцкіх орд. Шпіёнская трацкісцка-бухарынская банда здрадзіла інтарэсам нашай радзімы, згаджаючыся «ўступіць» германскаму фашызму Совецкую Украіну, а японскаму імперыялізму — Совецкае Прымор'е. Совецкая разведка выкрыла гэту подлую агентуру, арудаваўшую ў СССР, і сарвала яе каварныя планы.

Аднак, як пісала нядаўна «Праўда», у сувязі з узмоцненай падрыхтоўкай вайны трэба чакаць пасля нядаўняга з'езда германскіх фашыстаў у Нюрнбергу павышэння актыўнасці Гестапо і яе агентаў, накіраванай у асаблівасці супроць СССР.

Совецкая разведка, якая паказала бліскучыя прыклады выкрыцця агентаў Гестапо, зможа, пры дапамозе ўсіх чэсных грамадзян нашай соцыялістычнай радзімы, ачысціць Совецкі Саюз ад фашысцкіх гадаў і іх агентуры.

Апрача работы па шпіянажу і падрыхтоўкі рэзерваў фашызма заграніцай замежныя арганізацыі фашысцкай партыі разам з Гестапо і пры яе садзейнасці вядуць узмоцненую фашысцкую прапаганду. Для гэтага яны атрымліваюць з Германіі вялізныя сродкі, якія ідуць на подкуп газет, журналістаў, палітычных дзеячаў і т. д. Фашысты прабуюць уздзейнічаць на радыё і кіно, а таксама ў вялікай колькасці распаўсюджваюць брашуры і лістоўкі, надрукаваныя ў Германіі на мове тых краін, куды яны рассылаюцца. Для гэтага існуе ў Гамбургу спецыяльнае выдавецтва «Факел». У пачатку жніўня гэта выдавецтва разаслала вялізную колькасць дармовых пасылак з брашурамі і лістоўкамі, у якіх прапагандуюцца «ідэі» германскага фашызма.

Разам з тым, гэтыя замежныя арганізацыі рыхтуюць баявыя атрады германскага фашызма заграніцай. Амаль усе замежныя групы маюць свае штурмавыя атрады, у якіх праводзіцца рэгулярная ваенная падрыхтоўка. Апрача таго, замежныя групы вярбуюць у іншых краінах, у асаблівасці ў пагранічных абласцях Польшчы і Чэхаславакіі, пражываючых там немцаў і адпраўляюць іх у Германію, нібы на сельскагаспадарчыя работы. У сапраўднасці-ж яны праходзяць там ваенную і «ідэалагічную» падрыхтоўку ў асобных лагерах і затым вяртаюцца на радзіму ў якасці агентаў Гестапо.

Такім чынам, замежныя арганізацыі германскай фашысцкай партыі, якія працуюць у цесным кантакце з Гестапо, з'яўляюцца цэнтрамі германскага шпіянажа заграніцай, цэнтрамі нагляд падрыўной работы, накіраванай на правакацыю новых войн.

Выкрыццё і ліквідацыя дзейнасці гэтай агентуры германскага фашызма — надзённая задача ўсіх дзяржаў, зацікаўленых у захаванні міру.

ЗВОДКА НАРКАМЗЕМА БССР

аб сяўбе азімых і іншых бягучых сельскагаспадарчых работах па раёнах БССР на 25 верасня 1937 г. (у проц.)

№№ п/п. Раёны і акругі	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Лепельская акруга	100	65	25	58	40	17	80	11	53
У тым ліку:									
1. Бягомльскі	101	57	29	55	57	31	97	23	55
2. Лепельскі	101	83	23	56	19	15	48	9	39
3. Ушацкі	99	70	36	58	50	14	111	8	60
4. Чашніцкі	98	50	16	63	22	—	69	7	56
Мазырская акруга	100	55	33	68	51	18	33	25	54
У тым ліку:									
5. Дамановіцкі	102	57	41	39	91	13	45	25	64
6. Ельскі	97	54	27	55	74	4	18	19	65
7. Жыткавіцкі	99	54	24	91	74	84	10	47	54
8. Капаткевіцкі	101	55	43	63	83	18	13	24	64
9. Лельчыцкі	98	48	22	96	105	17	16	40	49
10. Мазырскі	101	60	31	77	74	9	13	23	47
11. Нараўлянскі	101	68	20	79	47	21	14	22	63
12. Петрыкаўскі	100	50	23	73	93	8	5	25	39
13. Тураўскі	98	56	39	53	89	21	28	16	62
Полацкая акруга	100	62	24	23	23	51	45	13	63
У тым ліку:									
14. Асвейскі	101	65	27	26	6	—	95	10	55
15. Ветрынскі	99	53	26	44	—	—	46	7	36
16. Дрысенскі	101	67	23	14	10	46	101	26	96
17. Полацкі	100	58	32	29	6	100	47	20	55
18. Расонскі	98	76	11	13	49	8	55	13	59
Слуцкая акруга	100	46	34	51	66	31	49	40	50
У тым ліку:									
19. Грэскі	100	49	42	49	93	35	55	49	64
20. Копыльскі	103	47	29	47	78	46	76	50	60
21. Любаньскі	98	53	25	18	56	15	12	37	32
22. Слуцкі	97	37	40	54	52	18	30	31	40
23. Старобінскі	96	49	36	65	47	16	37	44	30
24. Чырвонаслабодскі	103	44	34	64	63	25	108	29	86
Раёны па-за акругамі:									
1. Аршанскі	102	65	30	75	79	27	88	28	59
2. Асіповіцкі	100	48	33	72	73	41	40	25	77
3. Багушэўскі	98	52	21	33	76	30	32	13	61
4. Бабруйскі	99	60	33	46	46	20	65	32	54
5. Барысаўскі	101	71	34	65	51	10	52	29	41
6. Бешанковіцкі	100	61	16	42	14	2	50	9	38
7. Брагінскі	104	61	47	74	60	42	129	27	51
8. Будакашалеўскі	98	60	13	56	14	—	113	5	33
9. Быхаўскі	99	59	10	70	12	50	43	22	56
10. Бялыніцкі	100	54	18	61	—	—	38	11	63
11. Бярэзінскі	98	63	26	69	79	33	50	20	75
12. Веткаўскі	100	77	34	86	17	—	19	25	66
13. Віцебскі	100	54	27	39	77	40	64	19	60
14. Гарадоцкі	97	50	21	11	68	14	74	9	38
15. Глускі	98	52	24	35	89	37	26	33	57
16. Гомельскі	99	74	31	56	5	—	19	20	28
17. Горацкі	102	78	30	83	57	49	104	37	62
18. Добрушскі	101	89	27	53	14	6	29	31	29
19. Дрыбінскі	103	60	16	82	52	16	53	30	59
20. Дубровенскі	100	55	24	27	57	55	51	11	40
21. Жлобінскі	101	55	29	48	16	—	14	11	34
22. Журавіцкі	101	65	29	76	24	20	50	20	71
23. Заслаўскі	100	41	23	27	102	30	64	39	37
24. Камарынскі	106	63	29	93	83	—	10	37	78
25. Кармянскі	98	54	8	66	5	—	34	12	39
26. Касцюковіцкі	98	50	15	77	49	2	52	18	62
27. Кіраўскі	100	58	12	66	35	48	49	13	85
28. Клімавіцкі	100	49	25	56	61	7	40	8	12
29. Клічаўскі	102	61	25	63	9	69	24	14	29
30. Круглянскі	103	72	27	45	58	52	92	16	64
31. Крупскі	101	70	34	57	45	11	112	11	100
32. Крычаўскі	100	55	31	63	20	56	60	17	105
33. Лагойскі	101	50	23	45	95	32	66	27	69
34. Лёзнянскі	100	40	6	25	108	23	39	7	32
35. Лоеўскі	100	71	46	63	61	25	25	10	48
36. Магілеўскі	102	58	26	84	32	28	78	19	45
37. Менскі	101	35	32	42	103	31	42	30	66
38. Мехаўскі	101	71	32	10	67	41	48	11	63
39. Мсціслаўскі	102	47	20	48	37	9	63	13	70
40. Парыцкі	99	49	36	68	77	38	28	19	44
41. Плешчаніцкі	102	57	30	40	78	36	78	38	66
42. Прапойскі	100	71	41	70	29	67	34	9	50
43. Пухавіцкі	97	51	23	63	87	12	64	16	46
44. Рагачоўскі	97	64	15	44	22	11	13	16	29
45. Рэчыцкі	100	45	37	70	21	—	25	13	50
46. Свяцілавіцкі	92	64	22	54	2	—	36	7	42
47. Сенненскі	98	49	30	61	30	8	43	15	73
48. Сіроцінскі	96	48	11	20	41	30	62	4	29
49. Смалявіцкі	100	41	11	42	88	40	52	16	58
50. Смілавіцкі	97	48	21	60	76	54	55	25	38
51. Старадарожскі	103	58	36	38	100	16	84	38	42
52. Суражскі	100	55	18	29	60	46	61	23	68
53. Талочынскі	101	62	45	82	64	81	104	34	120
54. Уваравіцкі	95	45	9	42	—	—	15	11	44
55. Узденскі	101	48	40	32	137	17	37	41	74
56. Халопеніцкі	100	54	33	40	25	38	67	17	83
57. Хойніцкі	102	51	25	59	45	21	53	31	32
58. Хоцімскі	99	56	7	74	35	31	67	19	41
59. Церахоўскі	96	75	16	74	1	100	64	7	32
60. Чавускі	102	50	15	79	32	42	59	17	72
61. Чачэрскі	95	64	10	88	41	77	26	13	23
62. Чырвонапольскі	99	45	12	50	—	—	56	23	13
63. Чэрвеньскі	99	52	15	31	119	8	62	16	49
64. Чэрыкаўскі	100	45	18	66	20	7	47	11	54
65. Шклоўскі	101	64	23	80	43	44	70	13	97
Па БССР	100	56	26	51	55	31	47	20	54
Было на 20/IX-37 г.	98	54	13	41	54	25	40	16	49
Па соўгасах Наркамсоўгасаў на 25/IX	103	69	—	—	—	—	—	39	—

Увага: Па Рагачоўскаму і Лельчыцкаму раёнах весткі на 20/IX—37 г.

УЧОТНА-СТАТЫСТЫЧНЫ АДДЗЕЛ НАРКАМЗЕМА БССР.

ЗАЦЯГВАЮЦЬ ЗЯБЛІВАЕ ВОРЫВА

У Ветрынскім раёне план зяблівага ворыва выканан толькі на 7 процантаў. Некаторыя калгасы яшчэ зусім не пачыналі ворыва пад зябліва. У Бабынецкім сельсовеце ў гэтым годзе трэба ўзараць пад зябліва 1.545 га, а яшчэ не ўзарана ні аднаго. Старшыня сельсовета Івашчанка парушае ўрадавыя тэрміны зяблівага ворыва. У калгасе «Прагрэс» яшчэ не ўзарана многа чыстых мінулагодніх папараў.

Аналагічнае становішча і ў іншых калгасах.

Зусім безадказна адносіцца да зяблівага ворыва дырэкцыя МТС. Рамонту трактараў пасля заканчэння ўборкі не было. Многія трактары прастайвалі ўвесь час на сяўбе азімых і прастайваюць зараз.

У калгасе «Прагрэс» два няспраўныя трактары прастаялі ўсё лета і цяпер працуюць з рук вон дрэнна. Прастойваюць два трактары і ў калгасе імя Варашылава, Шпакоўшчынскага сельсовета. У калгасе «1 мая», Нацкага сельсовета, за паўтара месяца два трактары ўзаралі толькі 42 гектары.

План трактарных работ па падняццю зябліва выканан толькі на 5,3 проц. Прычынай нізкай прадукцыйнасці работы трактарнага парка з'яўляецца шкодніцтва. МТС доўгі час узначальваў шкоднік Хацкевіч, які толькі нядаўна выкрыт.

Ініцыятыва лепшых трактарыстаў па павышэнню прадукцыйнасці беспакарана глушыцца. Соцыялістычнае спаборніцтва тут не разгорнута і не дзіўна, што МТС аказалася ў такім прарыве.

Дзіўную бестурботнасць да зяблівага ворыва праяўляе раённае партыйнае і совецкае кіраўніцтва.

АЛ. ЖЫХАРАЎ.

Па слядах выступленняў „Звязды“

„АЗДАРАВІЦЬ КІРАЎНІЦТВА ЦП САЮЗА ДЗЯРЖГАНДЛЯ“

12 жніўня была змешчана ў «Звяздзе» заметка пад загалоўкам: «Аздаравіць кіраўніцтва ЦП саюза дзяржгандля», у якой указвалася, што старшыня ЦП Захарава мела цесную сувязь з ворагамі народа, што па яе ініцыятыве былі арганізаваны провалы аднаго шпіёна.

Пры праверцы ўказаныя факты поўнасцю пацвердзіліся. Рашэннем пярвічнай парторганізацыі Захарава выключана з партыі. Бюро Варашылаўскага райкома КП(б)Б зацвердзіла гэта рашэнне.

У ДАПАМОГУ НІЗАВОМУ АГІТАТАРУ

РОЎНАЕ ВЫБАРЧАЕ ПРАВА

Буржуазная дэмакратыя прызнае прынцып роўнасці. Ленін, выкрываючы гэтыя разважанні аб роўнасці наогул, пісаў, што гэта ёсць «хлусня і крывадушша буржуазнага грамадства, якое фармальным прызнаннем свабоды і роўнасці прыкрывае фактычныя, эканамічныя несвабоды і няроўнасць для рабочых, для ўсіх працоўных і эксплаатуемых капіталам, г. зн. для велізарнай большасці насельніцтва ва ўсіх капіталістычных краінах».

Выбарчыя законы капіталістычных краін замацоўваюць і ажыццяўляюць гэту няроўнасць. Гэтым мэтам служыць, у прыватнасці, маемасны цэнз, устаноўлены ў большасці выбарчых законаў капіталістычных краін. Нават у Злучаных Штатах Амерыкі — адной з дэмакратычных краін — устаноўлен маемасны цэнз, выключаючы велізарную масу людзей з палітыкі, пазбаўляючы працоўных выбарчага права. Так, напрыклад, у васьмі штатах Амерыкі, каб атрымаць выбарчыя правы, грамадзянін ЗША павінен плаціць асобны падатак. У трох другіх штатах выбарчае права прадастаўляецца толькі асобам, маючым пэўны маемасны цэнз. У наступных 13 штатах асобы, атрымліваючыя дапамогу ад дзяржавы, выбарчага права пазбаўлены.

У Швецыі выбарчае права маюць людзі, якія на працягу трох год да выбараў валодалі маемасцю ў размеры не менш 50.000 крон.

У радзе капіталістычных краін капіталістам нават па закону прадастаўляецца некалькі галасоў. Так, напрыклад, у Англіі асобам, маючым прадпрыемствы, прадастаўляецца права голасу і па месцу жыхарства і там, дзе знаходзяцца іх прадпрыемствы.

[illegible]

...ходаў (грамадскія будынкі не для «жабракоў»), і ў чыста капіталістычнай арганізацыі штодзённай прэсы і т. д., і т. д. мы ўбачым абмежаванні ды абмежаванні дэмакратызма. Гэтыя абмежаванні, із'яцці, выключэнні, прэпоны для бедных здаюцца дробнымі, асабліва на вока таго, хто сам ніколі нужды не бачыў і з прыгнечанымі класамі ў іх масавым жыцці блізкі не быў (а такаво дзевяць дзесятых, калі не дзевяноста дзевяць сотых буржуазных публіцыстаў і палітыкаў), — але ў суме гэтыя абмежаванні выключаюць, выштурхоўваюць бедната з палітыкі, з актыўнага ўдзелу ў дэмакратыі».

Толькі ў СССР сапраўды ажыццёўлена роўнае выбарчае права. Роўныя правы па Сталінскай Канстытуцыі маюць мужчыны і жанчыны, роўныя правы маюць людзі, належачыя да рознастайных нацый і рас. Гэты прынцып роўнасці рас і нацый ажыццёўлен з усёй паслядоўнасцю, да канца. Нашай Канстытуцыяй забараняецца і крымінальна караецца выключная практыка і палітыка, праводзімая ў інтарэсах якога-небудзь народа ў карысць другога народа. Тым-жа мэтам роўнасці народаў служыць устанаўленне двух палат у вярхоўным органе краіны. Гэта сістэма дазваляе поўнасцю ўлічыць апрача агульных інтарэсаў усіх народаў, уваходзячых у СССР і спецыфічныя інтарэсы, звязаныя з нацыянальнымі асаблівасцямі кожнага народа. У выбарчым законе гэта роўнае права ажыццяўляецца ў выглядзе ўстанаўлення асобных акруг для выбараў членаў Совета Нацыянальнасцей і роўнай колькасці членаў Совета Нацыянальнасцей выбіраемых ад саюзнай рэспублікі.

У Сталінскай Канстытуцыі ўраўніваецца таксама голас рабочага і селяніна. Па старой канстытуцыі голас аднаго рабочага быў роўны пяці галасам сялян. Гэтыя суадносіны ўстанавіліся ў ходзе рэволюцыі. Працоўныя, прагнаўшы буржуазію, прадаставілі рабочаму класу гэту перавагу, як свайму правадыру і кіраўніку, прадаставілі яе, як гарантыю супроць дробнабуржуазнай стыхіі.

«Мы разглядаем у праграме гэта пытанне такім чынам,—гаварыў Ленін у дакладзе аб партыйнай праграме на VIII з'ездзе РКП(б),—што меры такога роду, як няроўнасць рабочых з сялянамі, канстытуцыяй зусім не прадпісваюцца. Канстытуцыя іх запісала пасля таго, як яны былі ўведзены ў жыццё. Нават не большэвікі выпрацавалі канстытуцыю Советаў, яе выпрацавалі да большэвіцкай рэволюцыі меншавікі і эсэры супроць

[illegible]

...барах у Вярхоўны Совет СССР». Кожная выбарчая акруга ў СССР складаецца з аднолькавай колькасці насельніцтва.

«Выбарчая акруга па выбарах у Совет Саюза,—гаворыцца ў палажэнні,—складаецца па прынцыпу: 300.000 насельніцтва—на акругу. Кожная выбарчая акруга па выбарах у Совет Саюза пасылае па аднаму дэпутату».

Такім чынам Сталінская Канстытуцыя поўнасцю і да канца ажыццяўляе роўнасць грамадзян, як выбаршчыкаў вышэйшага органа ўлады нашай дзяржавы—Вярхоўнага Совета СССР.

Калгаснікі калгаса «Комсамолец», Калодзішчанскага сельсовета, Менскага раёна, слухаюць «Палажэнне аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР».
НА ЗДЫМКУ (злева направа): Шабуня А. І. — 70 год, Шабуня С. І.—75 год. Чытае суседка-піонерка, вучаніца 4-га класа Петрукевіч Лена. (БСФ).

СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ РЭКАНСТРУКЦЫЯ ВІЦЕБСКА

Дзяржаўны інстытут праектавання гарадоў УССР па даручэнню Віцебскага гарадскога совета закончыў складанне генеральнага праекта соцыялістычнай рэканструкцыі і планіроўкі горада Віцебска.

Ажыццяўленне праекта, разлічанага на 15—20 год, ператворыць Віцебск у адзін з найпрыгажэйшых і ўпарадкаваных гарадоў Совецкай Беларусі.

Шырокі размах набудзе будаўніцтва новых фабрык і заводаў, жылых дамоў і культурна-бытавых устаноў. Горад пакрыецца шырокімі вуліцамі з асфальтаванымі маставымі, паркамі, бульварамі.

Апрача рэканструкцыі раду існуючых прадпрыемстваў, як ільнапрадзільная, трыкатажная, акулярная фабрыкі намечана пабудова абутковай, мэблевай фабрык і інш. прадпрыемстваў. На Юр'евай горцы на вялікім зялёным масіве і па даліне ракі Віцьба ўзнікнуць новыя паркі культуры і адпачынку. Значна пашырыецца асноўная магістраль горада, у тым ліку вуліцы Кірава і Леніна. Вуліца Леніна, злучаная з Гогалеўскай вуліцай, утворыць галоўную магістраль горада, перасякаючы ўвесь Віцебск з поўначы на поўдзень.

Новы Віцебск будзе мець сістэму водазабеспячэння і каналізацыі з ахопам усіх раёнаў. Новы вадаправод дасць насельніцтву высокаякасную, здаровую піцявую ваду. Пабудова каналізацыі з'явіцца важнейшым мерапрыемствам па аздараўленню горада і рэк Заходняя Дзвіна і Віцьба. Апрача значнага пашырэння трамвайных ліній на некаторых вуліцах будзе арганізаван тралейбусны рух.

Запраектавана будаўніцтва вялікай колькасці ясляў, дзіцячых садоў, школ, кінотэатраў, клубаў, магазінаў, сталовых, лазняў, пральняў.

Праект зацверджан пленумам Віцебскага горсовета. Ужо вядзецца рад работ па добрабыту, якія ўвязваюцца з генеральным праектам. У гэтым годзе пушчаны ў эксплаатацыю дзве новыя артэзіянскія свідравіны і насосная станцыя, што дало павелічэнне колькасці вады ў сістэме гарадскога вадаправода ў паўтара раза. Перабудоўваецца стары мост праз раку Віцьбу. На левым беразе Заходняй Дзвіны ствараецца новы гарадскі сквер. У 1938 годзе намечаны работы па будаўніцтву агульнагарадской каналізацыі, а таксама парка культуры і адпачынку на Юр'евай горцы.

М. КІН.

РЫХТУЮЦЦА ДА СВЯТА

Гурткі мастацкай самадзейнасці менскага клуба будаўнікоў узмоцнена рыхтуюцца да свята 20-годдзя Вялікай Кастрычніцкай рэволюцыі. Драматычны гурток рэпетыруе інсцэніроўку па аднайменнаму раману Астроўскага «Як гартавалася сталь». Рабочыя-будаўнікі ўбачаць прэм'еру пастаноўкі ў дні свята. Драмгурток таксама рэпетыруе п'есу «Предложение» Чэхава. Яўрэйскі драматычны гурток рыхтуе арыгінальную трохактавую п'есу «Зямка Копач» Даніэля.

Музыкальныя і харавыя гурткі таксама рыхтуюць тэматычныя праграмы сваіх выступленняў. Цымбальны ансамбль працуе над тэмай «Нашы калгасы», у якую ўключаюцца матывы песень і плясак беларускага народа. Струнны гурток рыхтуе праграму на тэму «Граніцы на замку». Сюды ўваходзіць літаратурны мантаж і песні совецкіх пагранічнікаў.

СЕЛЬСОВЕТ ЗРЫВАЕ РАМОНТ БОЛЬНІЦЫ

Ужо тры месяцы як закрыта на рамонт чабатовіцкая больніца Уваравіцкага раёна. Хворыя пазбаўлены стацыянарнай медыцынскай дапамогі. Адпушчаныя сродкі ў суме 12.000 рублёў на яе рамонт уваравіцкім райвыканкомам перададзены сельсовету.

Аднак, гэтыя сродкі скарыстоўваюцца не па прызначэнню, рамонт наўмысля зацягваецца.

Старшыня райвыканкома Ісайчанка ніякіх мер не прымае для таго, каб рамонт больніцы ўсё-ж быў праведзен.

(Следуе пяць подпісаў).

АГЛЯД ДРУКУ

ТРУСЛІВАЯ ГАЗЕТА

На шырокіх соцыялістычных палях БССР вырашчваюцца тысячы тон высокаякаснага ільнавалакна. Кожны калгас, калгаснік і калгасніца, шырока разгортваючы стаханаўскі рух, спаборнічаюць паміж сабой і лічаць за гонар своечасова здаць дзяржаве лён, трасту, ільнасемя высокай якасці.

Ёсць усё для таго, каб на поўную магутнасць працавалі нашы ільназаводы, каб больш было тавараў, каб яшчэ лепш было жыць мільёнам працоўных нашай вялікай цудоўнай радзімы.

Недарма ворагі народа, якія арудвалі ў кіруючых арганізацыях БССР, імкнуліся з года ў год зніжаць ураджайнасць ільну, прымушалі калгасы сеяць лён па ільну, пазбаўлялі лён неабходных папярэднікаў, разбуралі ільназаводы, спальвалі іх.

Дзе-ні-дзе яшчэ не выкрытыя ворагі народа імкнуцца, скарыстоўваючы добрадушнасць і ратазейства раённых кіраўнікоў і нават рэдакцый раённых газет, сарваць своечасовую апрацоўку і здачу дзяржаве ільнапрадукцыі.

Так, па Суражскаму раёну справа з рассцілам, пад'ёмам, апрацоўкай і здачай дзяржаве ільну ўяўляе сабой далёка не радасны малюнак. На 25 верасня паднята са сцеліішча ільну 29 проц. Здана дзяржаве ільнатрасты 8,9 проц., ільнавалакна—0,1 проц.

Як-жа раённая газета «Ўдарнік» і яе рэдактар тав. Пучок адносіцца да такога пагражаючага становішча з ільном у раёне?

Ціха. Газета імкнецца штосьці сказаць, але яна гаворыць шэптам, нячутна поўнага большэвіцкага голасу ў барацьбе за лён.

Праглядаючы камплекты газеты «Ўдарнік», мільгаюць заметкі пад рознымі загалоўкамі: **«Не дапускаць перастою ільну, поўнасцю скарыстаць ільнацерабілкі», «Зацягваюць церабленне ільну», «Не змагаюцца за высокую нумарнасць ільну», «Не рассцілаюць лён», «Зацягваюць абмалот і рассціл ільну», «Не абмалочваюць лён», «Згінуў лён», «Хуліган»** і т. д. і т. д.

Але пад гэтымі загалоўкамі скрываецца нейкая нерашучасць, баязлівасць, нежаданне па-сапраўднаму весці барацьбу за лён. Рэдакцыя ў гэтых заметках не ўскрывае сапраўднага становішча рэчаў.

Так, у адной заметцы ад 7 жніўня пад загалоўкам: «Не дапускаць перастою ільну, поўнасцю скарыстаць ільнацерабілкі», паведамляецца, што:

«У калгасах Суражскай МТС масавы перастой ільну... Ільнацерабілкі не выкарыстоўваюцца... Няма для іх пасоў, запасных частак... Якасць церабленне дрэннае...»

І робіць вывад:

«... гэта вынік мокрых (?!) разважанняў самаго дырэктара Суражскай МТС Капылава».

Замест таго, каб прама сказаць аб злачынных адносінах дырэктара МТС Капылава да апрацоўкі ільну, што ён больш займаецца п'янкай, чымсьці ільном, газета з чытачамі вядзе размовы нейкім загадачным стылем. К чаму такія выкрутасы?

Або ў перадавым артыкуле ад 29 жніўня газета расказвае, што:

«У некаторых (?) калгасах зусім не наладжан абмалот ільну, не скарыстоўваюцца ільнамалацілкі, не арганізавана праца па малацьбе».

У другім рэдакцыйным артыкуле ад 10 верасня (да-рэчы, гэты артыкул—вынік праезду рэдактара па калгасах) паведамляецца:

«Праязджаючы па полю некаторых (зноў некаторых! РЭД.) **калгасаў, можна бачыць яўна злачынныя адносіны да рассцілу ільнатрасты».**

У якіх калгасах? Па чыёй віне праводзяцца такія злачынныя адносіны да ільну? Аб гэтым газета ўмаўчвае.

Вораг, карыстаючыся такімі «паведамленнямі» газеты, працягвае сваю шкодную дыверсійную работу, усімі мерамі імкнецца сарваць ільнаапрацоўку і здачу ільну дзяржаве.

Аб шкодніцкай дзейнасці як і заўсёды газета ў спакойным тоне пад загалоўкам «Хуліган» расказвае сваім чытачам, што:

«Брыгадзір з калгаса імя Калініна, Войтаўскага сельсовета, Карпенка Андрэй не залічвае працадні калгасніцам за церабленне ільну.

Гэты-ж Карпенка збівае калгаснікаў. Так ён пабіў калгасніка Саўчанка Ф. і інш.».

Які-ж вывад з гэтага зрабіла газета? Ды ніякага. Яна проста праінфармавала сваіх чытачоў, што такі «выпадак» здарыўся і супакоілася, як спакойна яна наглядае тое, што:

«Рамонт суражскага ільназавода праходзіць надзвычайна марудна. Дырэкцыя ільназавода ў выніку бясклопатнасці дырэктара не здолела арганізаваць і паспяхова правесці рамонтныя работы».

Хто такі дырэктар, яго прозвішча — газета лічыць не абавязковым давесці да чытача. К таму-ж неяк не добра губляць добрасуседскія адносіны да дырэктара, авось спатрэбіцца.

Такім стылем амаль усе заметкі прыпадносяцца чытачам. Газета не вядзе барацьбы за лён, як і не вядзе барацьбы за выкананне пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня. Газета не дапамагае працоўным раёна ліквідаваць вынікі шкодніцтва трацкісцка-бухарынскіх нацыянал-фашысцкіх мярзаўцаў, шпіёнаў нямецка-польскіх разведак, не выкрывае іх.

Трусасць, прымірэнства да ворагаў народа—вось характэрная рыса суражскай газеты «Ўдарнік» і яе рэдактара В. Пучка.

Наўрад ці трэба даказваць, што газета не зможа забяспечыць далейшую барацьбу за выкананне адказнейшых палітычных задач.

ПАДАРУНАК КАЛГАСНІКАЎ-МОПРАЎЦАЎ

Мопраўская арганізацыя калгаса «Чырвоная зорка», Кішчына-Слабодскага сельсовета, Барысаўскага раёна, выгадавала каня для перадачы другому інтэрнацыянальнаму дзіцячаму дому ЦК Мопр СССР. Гэтымі днямі падарунак ад мопраўскай арганізацыі калгаса—конь—быў перадан інтэрнацыянальнаму дому.

Калектыў выхаванцаў дома ў адказным пісьме піша: «Атрымаўшы Ваш падарунак, шлем Вам баявое інтэрнацыянальнае прывітанне і шчырую ўдзячнасць. Мы, дзеці зарубежных рэволюцыянераў, пазбаўленыя права жыць у сваіх краінах, страціўшыя бацькоў, знайшлі сабе радзіму—СССР.

Перадайце ўсім мопраўцам нашу ўпэўненасць, што вашы клопаты, комуністычнае выхаванне—дадуць нам магчымасць вырасці дастойнымі сталінскімі пітомцамі.

Няхай жыве СССР! Рот фронт!».

Н. ГЛУХ.

ДА XX ГАДАВІНЫ КАСТРЫЧНІКА

ПІСЬМЫ ЛЕНІНА З ПАДПОЛЛЯ АБ УЗБРОЕНЫМ ПАЎСТАННІ

(Верасень—пачатак кастрычніка 1917 г.)

Наступіўшыя асеннія халады прымусілі Владзіміра Ільіча перабрацца з шалаша ў гор. Гельсінгфорс (Фінляндыя). І ў шалашы і ў Гельсінгфорсе Ленін старанна вывучае паведамленні газет і інфармацыі Цэнтральнага Камітэта партыі. Пільна і неаслабна сочыць ён за жыццём партыі, за настроямі рэволюцыйных мас, за бурна нарастаючай рэволюцыяй. Ні на секунду не спыняецца яго дзейсная напружанейшая работа па апошніх прыгатаўленнях партыі і рабочага класа да штурма цвярдынь капіталізма.

Яго ідэямі і баявым духам былі насычаны рашэнні VI з'езда партыі, пад непасрэдным кіраўніцтвам таварыша Сталіна нацэліўшага партыю на ўзброенае паўстанне. Гэтай-жа асноўнай і рашаючай задачы прысвечаны і ўсе артыкулы і пісьмы Леніна з падполля.

З выдатным майстэрствам вялікі правадыр рэволюцыі В. І. Ленін у першым-жа артыкуле, напісаным пасля ўходу ў падполле, сфармуляваў шляхі паследуючай барацьбы пасля разгрому ліпеньскай дэманстрацыі: «Мэта барацьбы можа быць толькі пераход улады ў рукі пролетарыята, падтрыманага бяднейшым сялянствам, для ажыццяўлення праграмы нашай партыі». (Ленін, т. XXI, стар. 27).

Толькі такая ўлада дасць мір народу, зямлю сялянам, установіць рабочы кантроль, знішчыць аплот рэакцыі.

Развіваючы ленінскія палажэнні, таварыш Сталін у сваім дакладзе на VI з'ездзе партыі «Аб палітычным палажэнні» ўказваў: «Цяпер мы высоўваем лозунг перадачы ўлады ў рукі пролетарыята і бяднейшага сялянства». («На путях к Октябрю», стар. 130).

У артыкуле «Палітычнае палажэнне», напісаным пасля ўходу ў падполле, Ленін ставіць пытанне аб падрыхтоўцы ўзброенага паўстання:

«Усякія надзеі на мірнае развіццё рускай рэволюцыі зніклі канчаткова. Аб'ектыўнае палажэнне або перамога ваеннай дыктатуры да канца, або перамога рашучай барацьбы рабочых, магчыма толькі пры супадзенні яе з глыбокім масавым уздымам супроць урада і супроць буржуазіі на глебе эканамічнай разрухі і зацягвання вайны». (Творы, т. XXI, стар. 27).

Тут яшчэ няма гутаркі аб неадкладным узброеным выступленні для захвату ўлады. Задача партыі — сабраць сілы, утрымаць масы ад дачаснага выступлення, не паддавацца на правакацыю, праявіць максімум рэволюцыйнай вытрымкі.

«Прадстаячыя бітвы мы павінны сустрэць дастойна і арганізавана». (Сталін).

У краіне нарастаў з кожным днём рэволюцыйны крызіс. На карнілаўскім загаворы рабочыя, працоўныя сяляне і салдаты відавочна ўпэўніліся ў контррэволюцыйных мэтах памешчыкаў, капіталістаў, ваеншчыны і ў здрадніцтве меншавікоў-эсэраў. Па ўсёй краіне ўзнімалася новая магутная хваля эканамічных, палітычных стачак і забастовак. Баставалі металісты, гарнякі Данбаса, тэкстыльшчыкі, друкары, гарбары, чыгуначнікі. Рух адрозніваўся вялікай арганізаванасцю. Рабочы клас паспеў яшчэ да ліпеня стварыць 976 профсаюзаў, аб'яднаўшых паўтара мільёна членаў. Новым у руху пролетарыята было тое, што рабочыя не абмежаваліся стачкамі і забастоўкамі, але праводзілі таксама ў радзе гарадоў арышты адміністрацыі, ажыццяўлялі рабочы кантроль. Рабочы рух упёрся ў пытанне аб уладзе.

Быстра рос і ўмацоўваўся ўплыў большэвіцкай партыі ў Советах. Петраградскі і Маскоўскі Советы становяцца ў большасці сваёй большэвіцкімі. На другі дзень пасля разгрому карнілаўшчыны, 31 жніўня Петраградскі Совет прыняў упершыню большэвіцкую рэзалюцыю, патрабуючы неадкладнага спынення вайны, падаўлення сабатажа фабрыкантаў, заводчыкаў, ажыццяўлення рабочага кантролю і неадкладнага пераходу ўсёй памешчыцкай зямлі ў рукі сялянства. 6 верасня ў рукі большэвікоў перайшоў Маскоўскі Совет. Непарыўным патокам ішлі патрабаванні аб узяцці ўсёй улады большэвіцкімі Советамі і з правінцыі.

Партыя заваявала трывалую большасць ва многіх профсаюзах, у фабрычна-заводскіх камітэтах і інш. арганізацыях. Рабочы клас цвёрда ўясніў сабе, што рэволюцыю ён можа выратаваць толькі самаадданай барацьбой за звяржэнне ўрада буржуазіі.

Рух за хутчэйшы выхад з вайны, за перадачу ўсёй улады Советам з не меншай сілай нарастаў і сярод працоўных мас сялянства. Лік сялянскіх выступленняў павялічваўся з кожным месяцам. Працоўныя масы сялянства пераконваліся на ўласным вопыце, што толькі большэвіцкая партыя зможа забяспечыць сакрушэнне і падаўленне памешчыкаў, давесці рэволюцыю да канца і аддаць зямлю сялянам. Працоўнае сялянства прымала на сходах большэвіцкія рэзалюцыі і адыходзіла ад кулацкай партыі эсэраў. Да рабочай рэволюцыі і сялянскіх паўстанняў далучылася нацыянальна-вызваленчая вайна, вайна прыгнечаных народаў за сваё нацыянальнае вызваленне.

З такой-жа быстратой ішло нарастанне рэволюцыі і ў арміі. Армія ўскальзала з рук каманднага састава і не хацела больш ваяваць. Карнілаўскае выступленне канчаткова ўзарвала класавыя супярэчнасці ў арміі і падарвала жалкія астаткі давер'я да каманднага састава. У пісьмах салдат чуюцца ўсё больш грозныя ноткі: «Таварышы рабочыя і салдаты! Зброю беражыце, пойдзем-це на Петраград, буржуяў, кааліцыйнае кіраўніцтва калоць, біць і вешаць. З чэрвеня вышла акопная мука салдата». («Салдацкія пісьмы 1917 г.», ГІЗ, 1927 г., стар. 141). Паглыбляўся развал фронта. Пачалася стыхійная дэмабілізацыя, братанне салдат. Усё гэта прадвяшчала крушэнне памешчыцка-капіталістычнага ўкладу Расіі, бо старая армія з'яўлялася адлюстраваннем гэтага ўкладу.

Упартай і сістэматычнай работай большэвікі заваявалі к верасню і маракоў Балтыйскага і Чорнаморскага флотаў. Матросы Балтыйскага флота рапартавалі ў канцы верасня аб поўнай гатоўнасці да выступлення за ўладу Советаў. Матросы-чорнаморцы 15 верасня прынялі рашэнне ўзняць на сваіх караблях чырвоныя сцягі.

У арміі і флоце раслі і мацнелі партыйныя арганізацыі большэвікоў. З дапамогай іх і пад іх кіраўніцтвам масавыя салдацкія арганізацыі праводзілі перавыбары старых салдацкіх камітэтаў, выганяючы адтуль эсэраў-меншавікоў, прымалі рашэнні аб перадачы ўсёй улады Советам, адстаранялі старых афіцэраў ад камандавання, выбіралі ўзамен іх камандзіраў з свайго асяроддзя.

Становячыся на шлях выбарнасці каманднага састава, салдаты практычна вырашалі пытанне аб уладзе ў арміі. Бурнае развіццё рэволюцыйнага руху ў арміі стымулявала развіццё сялянскага руху ў прыфрантавой паласе. Тое і іншае злівалася ў магутны адзіны паток і накіроўвала свае ўдары супроць памешчыкаў прыфрантовых мясцовасцей.

Упартай і самаадданай работай большэвікі заваявалі трывалыя апорныя пункты ў горадзе, вёсцы, сярод прыгнечаных нацый, у арміі і флоце.

Прадажныя «рабы буржуазіі»—эсэры-меншавікі разумелі, што рост рэволюцыйных настрояў рабочых, працоўных, сялян і салдат пагражае поўным правалам іх плана — не дапусціць перамогі пролетарскай рэволюцыі і пераходу ўсёй улады да большэвіцкіх Советаў. Яны прабавалі яшчэ раз спыніць неўмаліма нарастаўшы рэволюцыйны крызіс. Склікаючы так называемую Дэмакратычную нараду, здраднікі—меншавікі і эсэры хацелі знайсці новую пляцоўку для прэградзжэння рэволюцыі, адцягнуць масы ад падрыхтоўкі да ўзброенага паўстання і палегчыць ворагам патапленне рэволюцыі ў крыві рабочых, салдат і працоўных сялян.

Аднак, прадстаўнікі працоўных мас, падрыхтаваныя большэвікамі, адразу-ж раскусілі подлыя намеры прадажных прыхвасняў буржуазіі. Яны галасавалі супроць кааліцыі з кадэтамі. І на Дэмакратычнай нарадзе меншавікі і эсэры аказаліся ізаляванымі ад мас. Стаўка іх на наражэнне рэволюцыі зноў была біта.

У выкрыцці манеўра згоднікаў выключная заслуга належыць Леніну і Сталіну. Адразу і рашуча яны абодва патрабавалі байкота Дэмакратычнай нарады і створанага ім прадпарламента. Мэты гэтых ачагоў контррэволюцыі Ленін ахарактарызаваў так: «... надуць масы, ашукаць рабочых і сялян, адцягнуць іх ад новай растучай рэволюцыі, засмеціць вочы прыгнечаных класаў новым убраннем для старой, ужо выпрабаванай, патрапанай, істасканай «кааліцыі» з буржуазіяй...». (Творы, т. XXI, стар. 218).

Прэзрэнныя фашысцкія вырадкі Каменеў, Рыкаў прабавалі ўнесці замяшанне ў рады партыі, процістаўляючы ленінскаму патрабаванню байкота патрабаванне актыўнага ўдзелу ў прадпарламенце. Таварыш Сталін адразу-ж разгадаў, куды мецілі здраднікі. Ён выкрыў і з негадаваннем адверг зладзейскія замыслы мярзаўцаў, накіраваныя да паражэння пролетарскай рэволюцыі.

Падзенне ў масах уплыву меншавікоў і эсэраў пагражала поўным правалам планаў буржуазіі прадаўжаць імперыялістычную вайну «да перамогі», задушыць рэволюцыю. Адчуваючы, што рэволюцыйны ўздым народных мас працягвае развівацца грозным паладзем, контррэволюцыйная буржуазія ў сваю чаргу спяшаецца абагнаць рэволюцыю. Яна рыхтуе ўдарны кулак контррэволюцыі, афіцэрскія, казацкія часці, ударныя батальёны, узмацняючы адначасова расправу з рэволюцыйнымі масамі ў тылу. Рыхтаваўся другі карнілаўскі загавор. Але назраванне рэволюцыі абагнала ўсе мерапрыемствы яе ворагаў.

Да пачатку кастрычніка 1917 г. класавыя зрухі ўнутры краіны атрымалі яшчэ больш чоткую размяжоўку. Патрэбен быў геніяльны розум вялікага стратэга і правадыра рэволюцыі Леніна, каб быстра разабрацца ў складаным пераплёце супярэчнасцей і беспамылкова фармуляваць масам іх бліжэйшую мэту, вызначыць верныя шляхі да дасягнення пастаўленай мэты.

Вымушаны праследваннямі Часовага ўрада пайсці ў падполле, Ленін жыве ў Фінляндыі. Да яго прыязджаюць давераныя людзі таварыша Сталіна, інфармуючы аб ходзе падзей, палажэнні ў партыі, настроях мас. Ленін старанна праглядвае газеты. Як заўсёды і ўсюды, ён у курсе ўсіх падзей. Ад яго пільнага погляду, геніяльнай празорлівасці не ўскальзае нішто. Перасоўку сіл у лагеры ворагаў і нарастанне ўздыму ў лагеры рэволюцыі ён заўважыў даўно.

Не маючы магчымасці непасрэдна ўдзельнічаць у рабоце Цэнтральнага Камітэта, Ленін дае свае кіруючыя ўказанні ў артыкулах і пісьмах. Пільна ўглядаючыся ў паступальны ход рэволюцыі, ён накіроўваў яе рух наперад.

У пісьме ЦК, ПК і МК РСДРП(б) ад 12—14 верасня (старога стылю) «Большэвікі павінны ўзяць уладу» Ленін неабвержна паказвае, што большэвікі могуць і павінны забяспечыць перамогу пролетарскай рэволюцыі. Парукай таму, што большэвікі могуць выканаць пастаўленыя перад імі задачы, з'яўляецца актыўная падтрымка рэволюцыйных мас народа, наяўнасць большасці ў Советах Масквы і Петраграда: «Атрымаўшы большасць у абодвух сталічных Советах Рабочых і Салдацкіх Дэпутатаў, большэвікі могуць і павінны ўзяць дзяржаўную ўладу ў свае рукі...

Большасць народа за нас» (твор, том XXI, стар. 193).

Браць уладу трэба іменна цяпер таму, што вараціл контррэволюцыі—партыя кадэтаў, памешчыцка-генеральская, залатапагонная сволач рыхтавалі ўслед за аддачай Рыгі і аддачу немцам Петраграда. Гэта магло нанесці ўдар па рэволюцыі, бо Петраград з'яўляўся рэволюцыйным цэнтрам краіны, «таранам рэволюцыі», да якога прыслухоўвалася ўся краіна. Таму, не прадвырашаючы пытання аб дні ўзброенага паўстання, Ленін звярнуўся з заклікам да партыі паставіць у парадак дня ўзброенае паўстанне ў Петраградзе і Маскве. Трэба было зрабіць гэту задачу яснай для партыі і здолець арганізаваць агітацыю ў масах вакол гэтай задачы.

«Узяць уладу адразу і ў Маскве, і ў Піцеры (няважна, хто пачне; можа быць, навэт Масква можа пачаць), мы пераможам безумоўна і бяспрэчна» (Твор, т. XXI, стар. 194). Такая была дырэктыва вялікага Леніна. Ён папярэджвае: «Гісторыя не даруе нам, калі мы не возьмем улады цяпер». Нацэльваючы партыю на ўзброенае паўстанне, Ленін у той-жа час самым дакладным чынам устанаўлівае, якія-ж неабходны ўмовы для пераможнага зыходу паўстання. Такімі неабходнымі ўмовамі ён лічыў тры ўмовы:

«Паўстанне, каб быць паспяховым, павінна апірацца не на змову, не на партыю, а на перадавы клас. Гэта — па-першае. Паўстанне павінна апірацца на рэволюцыйны ўздым народа. Гэта—па-другое. Паўстанне павінна апірацца на такі пераломны пункт у гісторыі нарастаючай рэволюцыі, калі актыўнасць перадавых радоў народа найбольшая, калі ўсяго мацней хістанні ў радах ворагаў і ў радах слабых палавінчатых нерашучых прыяцеляў рэволюцыі. Гэта—па-трэцяе». (Твор, том XXI, стар. 195).

(Працяг у наступным нумары).

АЛЬВАРЭС ДЭЛЬ ВАЙО ВЫКРЫВАЕ ІНТЭРВЕНТАЎ

ЖЭНЕВА (горад у Швейцарыі, месцапрабыванне Лігі нацый), 27 верасня (БЕЛТА). Сёння на пасяджэнні шостай (палітычнай) камісіі Лігі нацый прадстаўнік Іспаніі Альварэс дэль Вайо выступіў з прамовай, якая выкрывае агрэсію Італіі і Германіі супроць Іспаніі.

У пачатку Дэль Вайо падкрэсліў, што рашаючым з'яўляецца тое, што агрэсія робіцца супроць члена Лігі нацый двума дзяржавамі, з якіх адна па-ранейшаму астаецца членам Лігі.

Грунтуючыся на дакументах, сабраных у выдадзенай Лігай нацый «Белай кнізе», Дэль Вайо разабраў [illegible] на этапах расшырэння італа-германскай агрэсіі.

Напомніўшы зробленае іспанскім прэм'ерам Негрыным на гэтым пленуме Лігі паведамленне аб наяўнасці фашысцкіх інтэрвентаў у Іспаніі вялікай колькасці войск, Дэль Вайо заявіў: «Няўжо і на гэты раз Ліга нацый абмяжуецца чаканнем, пакуль гэтыя войскі замацуюцца ў Іспаніі, каб потым прасіць Лонданскі камітэт па неўмяшанню вывучыць сумесна з італьянскім і германскім прадстаўнікамі пытанне аб адкліканні гэтых «добраахвотнікаў» на радзіму?»

Дэль Вайо падкрэсліў, што будучае заключэнне Лонданскага камітэта заключаецца ў тым, што ён фактычна выходзіць з наяўнасці ў самой Іспаніі двух варожых бакоў, між тым, як мова ідзе аб Іспаніі — з аднаго боку і аб Мусаліні і Гітлеры — з другога.

Напомніўшы аб неаднаразовых адкрытых пагрозах гэтых абодвух фашысцкіх дыктатараў па адрасу Іспаніі, Дэль Вайо заявіў: «Народы ўсяго свету з нецярплівасцю чакаюць таго моманту, калі нарэшце спыніцца гэта нясцерпнае становішча, створанае тэрарызмам двух фашысцкіх дзяржаў».

Дэль Вайо падкрэсліў поўную неабгрунтаванасць існуючых яшчэ апасенняў, што рашучыя меры супроць агрэсараў могуць прывесці да еўрапейскай вайны. Спасылаючыся на прамову тав. Літвінава, Дэль Вайо заявіў, што адзіны спосаб сцішыць тых, хто пагражае еўрапейскаму і ўсеагульнаму міру, заключаецца ў тым, каб палажыць канец палітыцы ўступак агрэсарам.

«Калі не, — гаварыў ён далей, — Ліга [illegible] аказаць [illegible]».

«Рачы, нарэшце, назваць іх імёнамі, — сказаў Альварэс дэль Вайо ў заключэнне. — Ворагі міру выкрыты. Няхай пленум Лігі нацый, прымаючы рашэнне па тых пытаннях, пастаўленых іспанскай дэлегацыяй, не пакідае ворагаў міру [illegible], каб гэта нанесла-б прастыжу Лігі нацый рашучую шкоду».

Прамова Альварэс дэль Вайо была пакрыта гучнымі апладысментамі.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Згодна паведамлення агенцтва Гавас, мяцежнікі правялі 26 верасня атаку на рэспубліканскія пазіцыі ля Таледа. Нечаканая і ярасная атака мяцежнікаў прымусіла рэспубліканцаў тых некалькі адысці ад сваіх пазіцый.

Як паведамляе іспанскае міністэрства абароны ад 27 верасня, мяцежнікі правялі зрабілі жорсткую атаку ў сектары Басуэро. Атака адбіта рэспубліканцамі.

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

Мяцежнікі бамбардыравалі рэспубліканскія пазіцыі ў раёне Пескіёна і затым пры падтрыманні танкаў пайшлі ў атаку. Атака адбіта рэспубліканцамі.

У сектары Астурыі мяцежнікі правялі мяцежную атаку. Фашысцкія авіяцыя і артылерыя бамбардыравалі рэспубліканскія пазіцыі. Рэспубліканскія войскі падтрымалі наступленне ў сектары Вентанеля. Мяцежнікам удалося заняць узгорак Абечуль.

У раёне Тарна рэспубліканцы збілі фашысцкі самалёт-разведчык.

УСХОДНІ (АРАГОНСКІ) ФРОНТ

Як паведамляе іспанскае міністэрства абароны, днём 26 верасня рэспубліканская артылерыя бамбардыравала атрады мяцежнікаў, разбіўшы фартыфікацыйныя работы каля Кампільё та Рагатыльд. Рэспубліканская авіяцыя бамбардыравала чыгуначную станцыю Фуэнтэс дэ Эбро, а таксама ўмацаваныя пазіцыі мяцежнікаў у вёсцы, якая пасля туды-ж пазну.

ПРАБЫВАННЕ МУСАЛІНІ Ў БЕРЛІНЕ

БЕРЛІН, 28 верасня. (БЕЛТА). Прабыванне фашысцкага правадыра Італіі Мусаліні ў Германіі носіць падкрэслены характар ваеннага візіта. Парады, ваенныя агляды, манеўры, караулы, наведанне ваенных заводаў — такавы асноўныя элементы праграмы прабывання главы італьянскага фашызма ў Трэцяй імперыі. Сам Мусаліні, як і ўся яго світа, уключаючы прыехаўшых з ім міністраў, носіць форму фашысцкай міліцыі. У сваю чаргу, германскія дзяржаўныя дзеячы апранулі форму ахоўных атрадаў (СС).

Каларытным фонам усяму гэтаму служыць 100-тысячная армія ахоўных атрадаў, якая запаўняе ўсе вуліцы Берліна, што прыдае гораду выгляд велізарнай казармы і ваеннага лагера.

Учора вечарам Мусаліні прыбыў у Берлін.

ЗАБАСТОЎКА КОМУНАЛЬНЫХ РАБОЧЫХ ВАРШАВЫ

ВАРШАВА, 28 верасня. (БЕЛТА). Трамвайныя рабочыя і служачыя ў Варшаве прынялі рэзалюцыю аб сваім далучэнні да праходзячай там забастоўкі рабочых і служачых раду комунальных прадпрыемстваў. Учора ў Варшаве трамвайны рух падтрымліваўся толькі часткова. Каля 70 проц. трамвайных вагонаў асталіся ў дэпо, астатнія трамваі курсіравалі па гораду пад паліцэйскім канвоем.

Усе трамвайныя дэпо ацэплены паліцыяй, якая сілай удаляе засеўшых там бастуючых рабочых. У Муранаўскім трамвайным дэпо бастуючыя рабочыя аказалі супраціўленне ўтаржэнню паліцыі; некалькі рабочых арыштавана. Чакаецца поўнае спыненне трамвайнага і аўтобуснага руху ў Варшаве.

Бастуючыя патрабуюць адмены так называемага «надзвычайнага» падатку (падатак, уведзены польскім урадам у 1935 годзе ў размеры 7—12 проц. з зарплаты дзяржаўных і комунальных служачых і рабочых для пакрыцця ствараўшагася па дзяржаўнаму бюджэту дэфіцыта) і павышэння зарплаты з прычыны росту дарагоўлі.

Да забастоўкі далучаюцца і рабочыя газавага завода.

Працоўныя Менска вітаюць байцоў часцей Менскага гарнізона, якія вяртаюцца з манеўраў.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ У КІТАІ

8 кітайская армія зноў разграміла японскі атрад

ШАНХАЙ, 27 верасня. (БЕЛТА). Ранішнія газеты апублікавалі паведамленне з Тайані (сталіца правінцыі Шаньсі) аб новай буйнай перамозе часцей 8-й кітайскай арміі пад камандаваннем Чжу Дэ ў паўночнай частцы правінцыі Шаньсі. У вячэрніх выпусках газет «Дагунбао» і «Шуньбао» змешчана паведамленне штаба 8-й арміі. У паведамленні гаворыцца, што 25 верасня часці 8-й арміі прадпрынялі контратаку супроць японскіх часцей у раёне Пінсінгуаня, (у паўночнай частцы правінцыі Шаньсі), у рэзультаце якой атрад японскіх войск, які налічваў больш 10 тыс. салдат, поўнасцю разбіт. Часці 8-й арміі адбілі ў японцаў Сіньчжуаньгуань, Шадун, Баоцзе і рад іншых пунктаў, на поўнач ад Пінсінгуаня. Шмат японскіх салдат узята ў палон. Захвачаны аўтамабілі, танкі і вялікая колькасць рознага ваеннага снаражэння. Астаткі японскіх войск адступілі да Сяцайчуна, дзе яны былі насцігнуты і зноў акружаны часцямі 8-й арміі.

Каментуючы перамогі народнай рэвалюцыйнай арміі ў паўночнай частцы правінцыі Шаньсі, газета «Дагунбао» ў перадавым артыкуле піша: «Дзякуючы высокай палітычнай свядомасці байцоў і бліскучай дысцыпліне часці народнай рэвалюцыйнай арміі цяснейшым чынам звязаны з народнымі масамі, якія аказваюць ім поўнае падтрыманне ў барацьбе з ворагам. Гэта акалічнасць дазволіла ім атрымаць такія буйныя перамогі адну за другой». Газета заклікае ўсе іншыя часці кітайскай арміі паследваць прыкладу 8-й арміі і ўстанавіць цяснейшы кантакт з масамі, без чаго перамога немагчыма.

Жорсткія баі ў раёне Шанхая

ШАНХАЙ, 28 верасня. (БЕЛТА). 27 верасня японскія войскі пад прыкрыццём артылерыйскага агню і пры садзейнасці авіяцыі пачалі наступленне на кітайскія пазіцыі ў раёнах Цзянвана і Чапея (у раёне Шанхая). Кітайскія войскі аказалі ўпартае супраціўленне, развіўшы ўзмоцнены артылерыйскі агонь. Пасля двухгадзіннага бою японскія войскі адступілі.

26 верасня ў сектары Люхан кітайскія войскі прасунуліся ад маста «Юнань» на ўсход, захапіўшы вёскі Танцзялун і Шэньцзяцзе.

Вечарам 26 верасня і на другі дзень 27-га японская авіяцыя бамбардыравала Чапей і раён Паўночнага вакзала.

Днём 27 верасня японскія ваенныя судны, якія стаяць на рацэ Ванпу, пачалі абстрэл раёна Путун. Кітайская артылерыя адказала на агонь, абстрэльваючы Янцзыпу.

З 27 верасня цэнтрам ваенных дзеянняў сталі раёны Чапея і Паўночнага вакзала.

Японскія самалёты знішчаюць мірных жыхароў

ШАНХАЙ, 27 верасня. (БЕЛТА). Пачынаючы з 23 верасня, налёты японскай авіяцыі на Кантон (буйны горад на поўдні Кітая) не спыняюцца. У раёне прыстаней Хуанпу (недалёка ад Кантона) учора забіта і ранена каля 50 кітайскіх рыбакоў і разбурана шмат дамоў. Адзін японскі самалёт бамбардыраваў Наньхай (у ваколіцах Кантона), дзе забіта і ранена звыш 30 сялян.

У часе бамбардыроўкі японскімі самалётамі 26 верасня горада Цзінхуа (ў заходняй частцы правінцыі Чжэцзян) забіта 40 чалавек. Два самалёты з'явіліся над Ханчжоў (правінцыя Чжэцзян) і, не гледзячы на моцны агонь зенітнай артылерыі, знізіліся і абстралялі з кулямётаў прахожых на адной з шматлюдных вуліц горада. Гэтыя-ж самалёты па дарозе назад скінулі дзве бомбы ў Нінбо (на ўсход ад Ханчжоу). 27 верасня раніцой японскія самалёты зноў з'явіліся над Ханчжоу.

Агенцтва Сентрал Ньюс паведамляе, што два японскія самалёты, перафарбаваныя пад колер кітайскіх самалётаў і з кітайскімі апазнавальнымі знакамі, скінулі дзве бомбы на горад Гуандэ (правінцыя Анхуэй). Аб гэтым факце нанкінскае міністэрства замежных спраў афіцыяльна паведаміла ўсіх дыпламатычных прадстаўнікоў у Нанкіне.

Паведамленне японскага камандвання

ТОКІО, 28 верасня. (БЕЛТА). Згодна паведамлення камандвання японскіх войск у Паўночным Кітаі, японскія войскі ў сектары Цяньцзінь-Пукоўскай чыгункі 27 верасня раніцой занялі Фынцзякоу (за 20 кіламетраў на поўдзень ад Цанчжоу). Часці, якія дзейнічаюць на паўднёва-хэбэйскай раўніне паміж чыгункамі Цяньцзінь-Пукоўскай і Бэйпін-Ханкоу, дасягнулі пункта за 15 кіламетраў на поўнач ад Сяньсяня.

ТВОРЧЫ ШЛЯХ ЭМІЛЬ ЗОЛЯ

(К 35-годдзю з дня смерці)

Анры Барбюс — выдатны пісьменнік і лепшы друг СССР, характарызуючы творчасць Золя, аднёс яго к тым пісьменнікам XIX стагоддзя, якія больш свядома ставілі перад сабой задачу праз мастацкую літаратуру паказаць чалавецтву аб'ектыўнае пазнанне грамадства.

Нельга ўсё-ж адмаўляць, што на творчасці Золя ляжаў усё-ж пэўны адбітак буржуазнага грамадства. Аднак гэта не перашкодзіла яму асвяціць жыццё буржуазнага грамадства ва ўсіх яго праявах. Золя праўдзіва, без усякага згушчэння фарбаў апісвае дзяльцоў буржуазнага свету. Ён з усёй яснасцю паказвае, якім машэнствам і ашуканствам нажываюцца гэтыя тузы, на чыім гарбе і поце будуюць сабе палацы.

Золя выступае, як антыкапіталістычны пісьменнік, але яшчэ расплыўчата паказвае сваім чытачам новы шлях да жыцця. Спачатку аўтар шлях гэты прадстаўляў туманна, пасля, з развіццём далейшых падзей у буржуазным грамадстве, ён набывае больш пэўны і акрэслены характар. Спачатку сваёй дзейнасці ён толькі правільна фатаграфіруе факты, не робячы для сябе і чытачоў ніякіх вывадаў. Пасля некаторага перыяда існуючае жыццё прымушае яго больш рашуча выступіць на літаратурнай арэне. Тут ён ужо ўмешваецца ў барацьбу і хварэе за справядлівасць. Але і тут ён яшчэ не бачыць, што ўсё гэта зводзіцца да барацьбы двух сіл— буржуазіі і пралетарыята.

У 1897 годзе ён становіцца на абарону Дрэйфуса, які быў капітанам французскага генеральнага штаба, па нацыянальнасці яўрэй. Рэакцыйная ваеншчына і клерыкалы дабіліся суда над Дрэйфусам, быццам за здраду бацькаўшчыне. Аднак відавочна было ўсім, што гэта было пачаткам паходу манархістаў супроць рэспубліканскага ладу, які даваў права яўрэям насіць афіцэрскія чыны. Золя адкрыта патрабаваў перагляду справы Дрэйфуса. Ён выступіў у яго абарону і гэтым прыцягнуў да сябе сімпатыю ўсіх перадавых элементаў грамадства.

Эміль Золя быў адным з найбольш вострых сацыяльных пісьменнікаў. Кожнае з'яўленне яго кнігі выклікала нянавісць буржуазіі. Сваю творчую дзейнасць Золя пачаў з маленькіх заметак, апавяданняў, крытычных артыкулаў у парыжскіх і правінцыяльных газетах. Бачачы поспехі сваіх першых твораў, ён палкам аддаўся літаратурнай дзейнасці. Ён задумаў напісаць серыю твораў, якія складаюцца з 20, звязаных паміж сабою, кніг, пад загалоўкам «Ругон-Макары», над якімі ён і працаваў на працягу 25 год. Гэтыя творы, як толькі з'явіліся ў свет, зрабілі яго вядомым пісьменнікам не толькі ў сваёй краіне, але і ва ўсёй Еўропе. Тут ён апісаў расквіт французскага капітала ў дзейнасць другой імперыі Напалеона III. Рэзкай крытыцы падвергі жорсткі паліцэйскі рэжым Напалеона III і непасільную эксплаатацыю рабочага і селяніна. Золя з усёй яскравасцю сумеў намаляваць праўдзівы малюнак французскага капіталістычнага грамадства.

Ужо гэтыя творы ўзброілі супроць пісьменніка французскую буржуазію. З'яўленне ў свет такіх твораў, як «Западня», «Зямля», «Разгром», «Вуглякопы», выклікалі сапраўдны скандал у буржуазным грамадстве. Буржуазія накіравала супроць яго ўсю крытыку, пускала самы гнусны паклёп з мэтай падарваць аўтарытэт вялікага пісьменніка. Не раз Золя знаходзіў розныя карыкатуры на сябе.

Вось чаму буржуазія, буржуазныя крыцікі на працягу ўсяго жыцця праследвалі Золя, абвінавачваючы яго ў матэрыялізме, а самае галоўнае ў тым, што ён падрывае ўстоі буржуазнага грамадства.

Пасля некаторага перыяда Золя пераконваецца ў хісткасці буржуазнага грамадства, яму становіцца зразумелым магутнасць рабочага класа, у ім ён бачыць тую велізарную грамадскую сілу, якая павінна разбурыць існуючыя ўстоі і пабудаваць новае жыццё. Бачачы новы ўздым рабочага руху, ён уводзіць у раман новыя тэмы сучаснага капіталізма і пралетарыята.

У рамане «Жэрміналь» аўтар задаўся мэтай паказаць жыццё індустрыяльнага пралетарыята, паказаць прыгнечанага рабочага, раздаўленага галечай і эксплаатацыяй, раздаўленага соцыяльнымі супярэчнасцямі. Тут ужо капітал і праца выводзяцца аўтарам як дзве супроцьлеглыя сілы, якія знаходзяцца на двух розных полюсах.

«Жэрмінал» з'яўляецца першым рэалістычным раманам, у якім пралетарыят прадстаўлен як вялікая соцыяльная сіла.

Барацьба індустрыяльнага пралетарыята паказана аўтарам не толькі як эканамічнае з'яўленне, але як і палітычнае. Золя не скажае і не ўсхваляе становішча рабочых у капіталістычным грамадстве. Яго рэалізм заключаецца іменна ў тым, што ён праўдзіва і ўсебакова паказвае сапраўднасць.

Адлюстроўваючы ў сваім рамане жудаснае становішча, у якім знаходзіўся пралетарыят, Золя, аднак, не змог дабрацца да правільнага вырашэння задачы — паказаць тыя метады барацьбы, праз якія пралетарыят змог-бы паскорыць сваё вызваленне.

У яго творчасці значнае месца займаюць і раманы, накіраваныя супроць капіталізма і клерыкалізма, супроць рэлігійнага абману. Ён, умела прымяняючы розныя формы апісання, выкрывае перад масамі сапраўдны твар духавенства.

Наш совецкі народ цаніў творчасць Золя. Праўда, некаторыя з крытыкаў аднабакова асвятляюць творчы шлях вялікага французскага пісьменніка, надаючы больш увагі Золя як грамадскаму дзеячу, адкідаючы ў бок тое, што ён усё-ж першы з пісьменнікаў гэтай эпохі здрава ўзглянуў на новую эру. Праўда, вельмі многа хібаў у творчасці Золя, аднак мы павінны правільна выцяціць яго вобраз.

Працоўныя Совецкага Саюза любяць чытаць кнігі Золя, і яго творчасць з'яўляецца вялікай спадчынай для нашага літаратурнага свету.

Я. С.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

Агульнавыдавецкі кантрольны пост па экспедыраванню і дастаўцы друку па БССР сумесна з Менскім пачтамтам і горбюро «Саюздруку», у мэтах паляпшэння дастаўкі друку, склікае нараду падпісчыкаў-жалабшчыкаў на неатрыманне друку.

Аб становішчы дастаўкі друку па гораду Менску зробіць даклад дырэктар Менскага пачтамта т. Кадушын.

На нараду запрашаюцца падпісчыкі газет і журналаў, работнікі бюро скаргаў Беларускага кіраўніцтва сувязі і Менскага пачтамта, начальнікі даставачных аддзяленняў, пісьманосцы, работнікі аддзела распаўсюджвання і экспедыравання друку і работнікі выдавецтваў.

Нарада абмяркуе і намеціць канкрэтныя мерапрыемствы па паляпшэнню абслугоўвання працоўных друкам.

Нарада адбудзецца 29 верасня гэтага года ў 19 гадзін, у памяшканні спартыўнага клуба «КІМ», Ракаўская вул., № 13.

АГУЛЬНАВЫДАВЕЦКІ КАНТРОЛЬНЫ ПОСТ ПА БССР.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

БЕЛДЗЯРЖДРАМТЭАТР 29 верасня
Абанем. № 16.
ЖЫЦЦЁ КЛІЧА
Пачатак у 8 г. вечара.

ДЗЯРЖ. ТЭАТР МУЗКАМЕДЫІ БССР
(Памяшканне Дзяржаўнага яўрэйскага тэатра БССР)
29/IX: «НИЩИЙ СТУДЕНТ»

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»
АПОШНІ ТАБАР

Дзіцячы гукавы кінотэатр
ГАЎРОШ

Гукавы кінотэатр «Пралетарый»
«УЩЕЛЬЕ АЛАМАСОВ»

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал»
АРСЕН

Гукавы кінотэатр «Спартак»
ПАДАРОЖЖА Ў АРЗРУМ

У кніжныя магазіны і кіёскі «КОГИЗ'а»
Паступіла ў продаж
ПРАГРАМА па ГІСТОРЫІ ВКП(б) ДЛЯ ПАРТГУРТКОЎ.
Выд. Партвыдата 1937 г.
Цана 20 кап.
ЗАКАЗЫ наложаным плацяжом дасылайце па адрасу: г. Менск, Совецкая, 50, Беладдзяленне «КОГИЗ'а» — «Кніга-поштай».

ДАРСАНАДДЗЕЛУ БЕЛАРУСКАЙ ЧЫГУНКІ
ПАТРАБУЕЦЦА
УРАЧ НА ПАСАДУ НАЧАЛЬНІКА ТЭРАПЕЎТЫЧНАГА АДДЗЯЛЕННЯ Ў ГОМЕЛЬСКУЮ ЧЫГУНАЧНУЮ БОЛЬНІЦУ НА 45 КОЕК. АПЛАТА ПА ПАЛАЖЭННЮ.
Дапускаюцца сумяшчальніцтвы. Кватэра не прадастаўляецца. Переезд па КЗОТ'у.
ПАТРАБУЮЦЦА таксама ЎРАЧЫ НА ПАСАДЫ НАЧАЛЬНІКАЎ УРАЧЭБНЫХ І САНІТАРНЫХ УЧАСТКАЎ НА ЛІНІЮ з прадастаўленнем ім кватэры. Магчымы сумяшчальніцтвы.
Заявы з жыццеапісаннем і падрабязнай аўтабіяграфіяй накіроўваць: г. Гомель, Вакзальная, 39, Горсанаддзел Беларускай чыгункі.

БЕЛАРУСКАЯ РЭСПУБЛІКАНСКАЯ КАНТОРА „САЮЗУЦІЛЬ“
Менск, вул. Дзем'яна Беднага, 8
Тэл. 22-185, 22-186, 24-610
вядзе
ЗАГАТОЎКУ УЦІЛЬСЫРАВІНЫ:
РЫЗЗЁ, МАКУЛАТУРА, ГУМОВЫ АБУТАК, КОСЦЬ, ПУХ-ПЯРО, ШЧАЦІНА, КОНСКІ ВОЛАС, РОГ-СЫРАВІНА, КАРОТКАЕ ВАЛАКНО, ЛОМ КАЛЯРОВЫХ МЕТАЛАЎ І ІНШЫЯ ВІДЫ.
ЗАГАТОЎКА вядзецца праз зборшчыкаў, фургоншчыкаў, агентаў і паркі як у горадзе, так і на сяле.

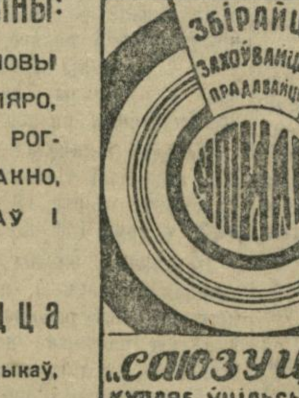

Пры здачы ўцільсыравіны ПАТРАБУЙЦЕ ПРЭЙСКУРАНТ ЦЭН, зацверджаных Наркамлегпромам СССР.
ЗАХОЎВАЙЦЕ ВАШ ХАТНІ ЎЦІЛЬ І ПРАДАВАЙЦЕ ЯГО САЮЗУЦІЛЮ.
ВА ЎСІХ ГАРАДАХ І Ў РАЁННЫХ ЦЭНТРАХ САЮЗУЦІЛЬ МАЕ СВАЕ ЗАГАТОЎЧЫЯ КАНТОРЫ.
Паведамляйце ваш адрас канторам, і ў гэты-ж дзень да вас прыедуць за ўцілем.
БЕЛАРУСКАЯ РЭСПУБЛІКАНСКАЯ КАНТОРА «САЮЗУЦІЛЬ.
ПАМЯТАЙЦЕ! УЦІЛЬ—КАШТОЎНАЯ СЫРАВІНА І ЯНА НЕАБХОДНА РАДУ ГАЛІН ПРАМЫСЛОВАСЦІ.

У аддзел аб'яў звоніце па тэл. 21-845

ТРЭСТ ЗЯЛЁНАГА БУДАЎНІЦТВА МЕНГОРСОВЕТА
ПРЫМАЕ ЗАКАЗЫ
на пасадку дэкаратыўных і пладова-ягадных кустоў і дрэў
восенню гэтага года на тэрыторыі фабрык, заводаў, школ жактаў і г. д.
З заказамі звяртацца: вул. Карла Маркса, 60. Тэл. 24-231.
Там-жа можна НАБЫЦЬ САЖАНЦЫ дэкаратыўных і фруктовых дрэў і кустоў.

БЕЛКААПРАМСОВЕТ
абвяшчае НАБОР
НА 6-МЕСЯЧНЫЯ КУРСЫ ПА ПАДРЫХТОЎЦЫ БУХГАЛТАРОЎ АРЦЕЛЕЙ З САМАСТОЙНЫМ БАЛАНСАМ.
На курсы прымаюцца асобы абодвух полаў, маючыя адукацыю за 7 класаў, стаж рахунковай работы не менш 2 год. Пасля сканчэння курсаў курсанты абавязаны працаваць у сістэме Белкаапрамсовета на рабоце не менш 2 год.
Асобы, паступаючыя на курсы, падаюць заявы асабіста або па пошце на імя аддзела па падрыхтоўцы кадраў Белкаапрамсовета і прыкладаюць наступныя дакументы: аўтабіяграфію, даведку аб асвеце за 7 класаў, пашпарт (прад'яўляецца асабіста пры яўцы), даведку з апошняга месца работы, даведку аб здароўі, дзве фотакарткі і на 40 кап. паштовых марак. Прыём заяў да 10 кастрычніка 1937 г.
Паступаючыя трымаюць іспыты. Без выкліку на іспыты не з'яўляцца.
Залічаныя курсанты атрымліваюць стыпендыю да 200 руб. у месяц і кватэрныя.
Дакументы накіроўваць па адрасу: г. Менск, Інтэрнацыянальная, 8, Белкаапрамсовет, аддзел па падрыхтоўцы кадраў.
АДДЗЕЛ КАДРАЎ БЕЛКААПРАМСОВЕТА.

ІНСТЫТУТ МАСАВАГА ЗАВОЧНАГА НАВУЧАННЯ ПАРТАКТЫВА пры ЦК КП(б)Б
пачынае ў КАСТРЫЧНІКУ 1937 г. РЭГУЛЯРНУЮ ПЕРАДАЧУ ЛЕКЦЫЙ ПАРТВУЧОБЫ ПА РАДЫЁ.
На працягу 1937—38 навучальнага года будуць перадавацца па радыё НАСТУПНЫЯ ЦЫКЛЫ РАДЫЁЛЕКЦЫЙ:
1. Па гісторыі ВКП(б).
2. Па курсу ленінізма.
3. Па курсу гісторыі СССР.
4. Па палітычнай эканоміі.
5. У дапамогу вывучаючым паасобныя творы Маркса—Энгельса — Леніна—Сталіна.
6. Па Канстытуцыі СССР.
7. Для курсаў партыйна-комсамольскага і вытворчага актыва калгасаў, МТС і саўгасаў.
8. Для агітатараў.
Па ўсіх пытаннях, узнікаючых у сувязі з праслуханымі лекцыямі, прапрацоўкай вучэбнай літаратуры, за даведкамі па пытаннях завочнай радыёпартвучобы звяртайцеся па адрасу: г. Менск, вул. Карла Маркса, 47/30, БІМЗО.
ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТА.

РЫХТУЙЦЕСЯ ДА 1-й УСЕБЕЛАРУСКАЙ ВЫСТАЎКІ НАРОДНАЙ ТВОРЧАСЦІ
У КАСТРЫЧНІКУ 1937 г.
АДКРЫВАЕЦЦА Ў г. МЕНСКУ
1-Я ЎСЕБЕЛАРУСКАЯ ВЫСТАЎКА народнай творчасці,
ПРЫСВЕЧАНАЯ 20-ГОДДЗЮ ВЯЛІКАЙ КАСТРЫЧНІЦКАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВОЛЮЦЫІ
НА ВЫСТАЎКУ ПРЫМАЮЦЦА:
РЫСУНКІ, ЖЫВАПІСЬ, СКУЛЬПТУРА, МАСТАЦКАЯ ВЫШЫЎКА. (ВЫШЫВАННЕ, НАТКАННЕ, ВЯЗАННЕ, КРУЖАВЫ, БІСЕР), РАЗЬБА ПА ДРЭВУ, ВЫПАЛЬВАННЕ, ІНКРУСТАЦЫЯ, МАЗАІКА, КЕРАМІКА (ГАНЧАРНЫЯ РАБОТЫ, ЦАЦКІ, МУЗЫКАЛЬНЫЯ ІНСТРУМЕНТЫ), ГРАВЮРА НА ШКЛЕ, МЕТАЛЕ, МАСТАЦКАЕ ПЛЯЦЕННЕ, АПРАЦОЎКА СКУР І Г.Д.
ЛЕПШЫЯ РАБОТЫ НА ВЫСТАЎЦЫ БУДУЦЬ ПРЭМІРАВАНЫ.
БЫЦЬ УДЗЕЛЬНІКАМ ГЭТАЙ ВЫСТАЎКІ — ГЭТА ЗНАЧЫЦЬ БЫЦЬ У ЛІКУ ЛЕПШЫХ САМАДЗЕЙНЫХ МАСТАКОЎ РАДЗІМЫ, ГЭТА СПРАВА ГОНАРУ КОЖНАГА САМАДЗЕЙНАГА МАСТАКА.
Работы трэба высылаць па адрасу: г. Менск, Дом урада, пакой 602, Дом народнай творчасці БССР.
Апошні тэрмін прысылкі работ — 10 кастрычніка 1937 г.
Выставачны камітэт 1-й усебеларускай выстаўкі народнай творчасці.

Уп. Галоўлітбела № К—3037. Друкарня «Звязды», Менск, Совецкая, 63. К., Б., Б.